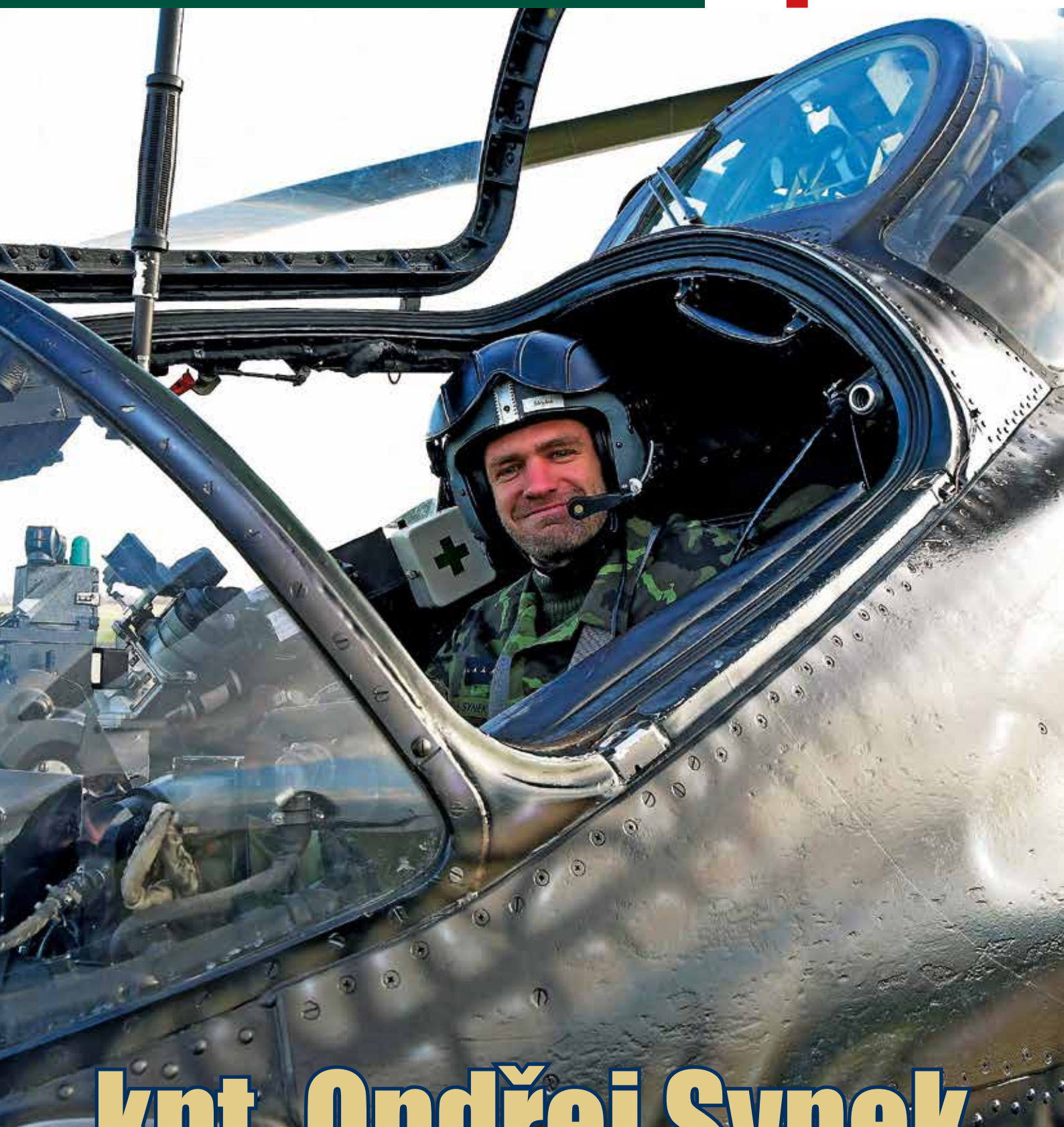

čtvrtletník ASC DUKLA a TJ Dukla Praha

4/2017

dukla**sport**

kpt. Ondřej Synek
ARMÁDNÍ SPORTOVEC ROKU 2017

Narozena: 22. 10. 1984
Sport: motorismus,
 vytrvalostní soutěže
Oddíl: Moto Racing Group
 ASO různé Dukla Praha

Nejlepší výsledky:

- 2017** Mistr Evropy 2017 (ženy i muži)
 Merzouga Rally – 2. místo (ženy),
 kvalifikace na Dakar
- 2016** Quad Offroad Challenge –
 1. místo (ženy), 2. místo (týmy)
- 2015** Intercontinental Rally – 1. místo
- 2014** MMČR Cross Country – 1. místo
- 2013** MMČR Side – 3. místo
- 2012** MMČR Cross Country – 1. místo

NA RALLYE DAKAR se čtyřkolkou a s dukláckou žirafou

Až si budeme na Silvestra připíjet na nový rok, její myšlenky se budou ubírat ke startu Rallye Dakar. Do něj odstartuje Olga „Ollie“ Roučková na Tři krále jako první Češka v kategorii čtyřkolových motocyklů. Z peruánské Limy vyrazí členka stále Moto Racing Group do písečných dun i s podporou Armádního sportovního střediska Dukla Praha.

K ježdění na čtyřkolovém motocyklu, které je spojováno hlavně s muži, se zdánlivě křehká světlovláška dostala oklikou. „Jako mrňous jsem věděla o závodních autech a motorkách, ale na základce jsem si zamilovala atletiku. V oddíle jsem

kombinovala dálkové běhy a skok do výšky a patřila ve svých věkových kategoriích ke špičce,“ vzpomíná rodačka z Děčína.

Příklon k motorům přišel v pubertě. „Atletiku jsem trochu odsunula, ale nechtěla jsem zanevřít na sport. Začalo to tím, že na první rande přítel přijel na čtyřkolce“ usmívá se třiatřicetiletá motorkářka, která bude na Rallye Dakar trávit noci v týmovém bivaku a spát hodlá za každého počasí pod stanem.

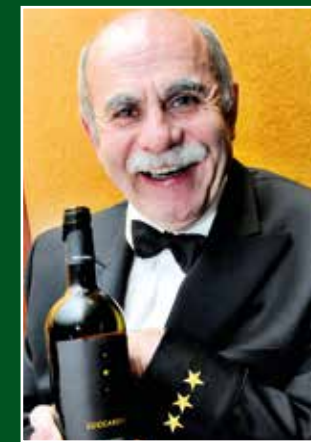
„Chci zažít pravý Dakar, takový, jak má být. Do stanu si беру spacák a jako maskota žirafu, která má na sobě dukláckou mikinu,“ pokračuje Ollie. Těší se do extrémních

podmínek, na něž trénuje v kyslíkovém stanu, aby si usnadnila aklimatizaci pro etapy vedoucí ve vysokohorském pásmu And.

„Mám výhodu v tom, že budu mít s sebou svého mechanika. Tým má asistenční a novinářské vozy, což je také velké plus,“ pochvaluje si žena, které letos dosáhla výjimečného úspěchu. Jako první zástupkyně něžného pohlaví v historii se jí totiž ve společné kategorii s muži podařilo vyhrát seriál mistrovství Evropy ve čtyřkolkách bez rozdílu pohonu nad 450 ccm.]

Text: Milan Novotný (Pražský deník)

Foto: Ivana Roháčková

ročník 12 / číslo 4 / 2017

Vydavatel
 Armádní sportovní centrum DUKLA
 Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6
 IČO: 60162694
 www.duklasport.cz
 www.facebook.com/AscDukla

Adresa redakce
 Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6
 Telefon: 973 203 840
 Fax: 973 203 913
 E-mail: redakceduklasport@seznam.cz

Šéfredaktor
 plk. Jaroslav Přisťák
 Telefon: 973 203 801
 E-mail: priscakj@seznam.cz

Zástupce šéfredaktora
 Ivana Roháčková
 Telefon: 724 520 524
 E-mail: rohi@seznam.cz

Redakční rada
 Karel Felt
 Jaroslav Pešta
 Ivana Roháčková
 Pavel Nekola

Grafická úprava, zlom a korekce fotografií
 Andrea Bělohávková (OPP VHÚ)

Jazyková úprava
 Kateřina Stupková

Tisková příprava a tisk
 Profi-tisk group s. r. o.

Evidenční číslo: MK ČR E 18249
 ISSN 2336-873X

Číslo 4 / 2017 vyšlo: 13. 12. 2017

V jednotkách ozbrojených sil
 rozšiřuje ASC DUKLA.
 Publikované materiály nelze rozšiřovat
 bez souhlasu vydavatele.
 Redakci nevyžádané materiály
 se nevracejí.
NEPRODEJNÉ

Foto na obálce: Ivana Roháčková

Končí nám rok 2017, který můžeme zapsat do historie armádního sportu jako rok velmi úspěšný. Anketa Armádního sportovce roku 2017 a souhrn medailí Dukly za tento rok nám to jasně naznačuje. Díky za to patří všem našim sportovcům, trenérům, realizačním týmům a všem, kteří armádní sportovce zabezpečují.

V letošním roce končí s vrcholovým sportem velké sportovní osobnosti i ve světě známá jména: Lukáš Bauer, Štěpánka Hilgertová, Jakub Janda, Jirka Ježek, David Svoboda, Jan Sychra, Milan Bláha. Pro čest a slávu naší nádherné země udělali jmenovaní opravdu hodně. Patří jim velké uznání a obrovské poděkování. Přeji si, aby se jim v další životní etapě dařilo. Sport je hodně naučil a určitě to dokážou využít ve svých nových zaměstnáních.

Rok 2018 bude bohatý na výročí. Budeme slavit 100 let od vzniku samostatného Československa a také 70 let od založení armádního sportu. Naším cílem a úkolem je samozřejmě důstojně si připomenout obě tato významná jubilea.

Příští rok je také rokem XXIII. zimních olympijských her v jihokorejském Pchjongčchangu. Slavnostní zahájení proběhne 9. února, ukončení pak 25. února. Přeji našim sportovcům co nejlepší výsledky na tomto svátku sportu.

A všem nám, nejenom těm, kteří fandí armádnímu sportu, přeji hezké svátky vánoční a v novém roce pevné zdraví, hodně úspěchů v práci a radost, klid a pohodu v kruhu rodinném u svých nejbližších.

Y. Přisťák
 Jaroslav Přisťák

Obsah

- 2 Sportovní hvězdy ocenil ministr Stropnický na Vítkově
- 3 Naděje a legendy 2018
- 4 Nejlepším „dukλάkem“ roku skifař Synek
- 6 Cena fair play a plaketa Za záchranu lidského života
- 8 Z divoké vody odjela do banky
- 9 Z můstku rovnou do sněmovny
- 10 Ježkovy vzpomínky na budoucnost
- 14 Zlato mezi krokodýly
- 14 Radost i zklamání vodních slalomářů
- 16 Bábek je poprvé Králem cyklistiky
- 17 Dráhaři v Berlíně bez medaile, ale s rekordy
- 17 Bronz v cyklokrosu
- 18 Devátý titul, první písnička
- 20 Máme velký respekt k profesionálním vojákům za to, co dělají
- 22 Maskáče místo dresu
- 24 Zlatobilá bunda, kulich Raškovka a číslice 100
- 25 Ledovým korytem na saních a bobech do Koreje
- 26 Lyžařské hvězdy a hvězdičky
- 28 Vojenské športové centrum Dukla oslavovalo 50. výročí vzniku
- 28 Přátelské vazby přetrvávají desítky let
- 30 Jubilea Miloslava Jáchy
- 31 Jubilanti armádního sportu
- 32 Termínovka
- 32 Medaile, rekordy a tituly

22

SPORTOVNÍ HVĚZDY ocenil ministr Stropnický na Vítkově

V ní příslušníci ASC Dukla skutečně zazářili. Na světových soutěžích vybojovali celkem 86 medailí, z nichž bylo 37 zlatých, 24 stříbrných a 25 bronzových. „To jsou čísla, která imponují. Za každým takovým sportovním úspěchem ve světové konkurenci je však neuskutečnitelná dřina a pevná vůle,“ připomněl v projevu ministr Martin Stropnický.

„Za vynikající výsledky chci proto poděkovat jak aktivním sportovcům, tak těm, kteří jim v úloze trenérů, vedoucích trenérů a dalších nezbytných spolupracovníků vytvářeli potřebné a spolehlivé zázemí,“ dodal ministr.

Slavnostního setkání se účastnili také náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Josef Bečvář, náměstek ministra Tomáš Kuchta a další. Děkovní list například převzali úspěšní atleti kapitánka Barbora Špotáková, Jakub Vadlejš, Petr Frydrych, Zuzana Hejnová, kanoisté praporčík Martin Fuksa, Daniel Havel, nadporučík Jan Štěrba, Tereza Fišerová, parašutisté nadrotmistr Miloslav Kříž a Jiří Gečnuk, cyklisté Jaroslav Kulhavý a Barbora Průdková.

Poděkování i trenérům

Ocenění byli i sportovci, kteří letos ukončili kariéru – moderní pětibojář nadporučík David Svoboda a paralympijský cyklista Jiří

Do slavnostní síně Národního památníku na pražském Vítkově mířila v říjnový pátek třináctého hvězdná plejáda českých sportovců. Důvod byl nasnadě. Ministr obrany Martin Stropnický tam oceňoval nejlepší armádní sportovce a trenéry za umístění na světových soutěžích v průběhu letní sezony 2017.

Ježek. Z osobních trenérů můžeme zmínit oštěpařské kouče majora Jana Železného a Rudolfa Černého, Petra Fuksu, který připravuje svého syna kanoistu Martina Fuksu, nebo Milana Dolečka, trenéra veslařského mistra světa Ondřeje Synka. Z vedoucích trenérů armádních sportovních oddílů byli oceněni například Jiří Šimice, kapitán Libor Capalini, Svatopluk Buchta, kapitán Jaroslav Volf, Jiří Šafanda, major Jan Kinkor či Viktor Zapletal.

Na závěr za všechny sportovce a trenéry poděkoval za podporu a vytvoření kvalitní podmínky a sportovní zázemí kanoista nadporučík Jan Štěrba a dodal: „Jsme hrdi na to, že jsme součástí Armády České republiky a můžeme tak reprezentovat její dobré jméno na sportovním poli.“

Text a foto: Ivana Roháčková

NADĚJE A LEGENDY 2018

Nadějně mládí plné ideálů a energie se setkává s inspirativní zkušeností úspěšných legend sportovních kolbišť – to je idea nástěnného kalendáře. Má charitativní náboj a pod názvem NADĚJE A LEGENDY 2018 vznikl ve spolupráci Ministerstva obrany ČR, ASC Dukla a Jedličkova ústavu a škol.

Slavnostně byl pokřtěn v rámci programu vyhlášení Armádního sportovce roku 2017. Před objektivem renomovaného fotografa Roberta Vana se postavili začínající sportovci s tělesným postižením společně se svými vzory, jejichž výkonům se obdivujeme i po letech – Imrich Bugár, Jiří Daler, Jan Brumovský, Josef Smolka, Jiří Kotrč, Petr Fuksa, Pavel Benc, Jiří Adam, Jiří Pošík, Jan Kůrka, Václav Chalupa, Kateřina Neumannová a František Halíř. Obě skupiny spojuje láska ke sportu a pohybu, nezdolný duch a smysl pro fair-play, což jsou hodnoty nadčasové, byť se je tímto projektem pokoušíme vměstnat do pouhých třinácti měsíců. Kalendář totiž začíná prosincem 2017.

Text: Ivana Roháčková
Foto: Ivana Roháčková

NEJLEPŠÍM „DUKLÁKEM“

Nejlepší čeští sportovci, kteří hájí čest republiky i armády, se sešli na galavečeru předávání cen pro toho vůbec nejlepšího z nich. Vybírat z takové plejády sportovních hvězd Dukly není vůbec lehké. Experti posoudili všechny okolnosti a spravedlivě vybrali ty nejlepší. Armádním sportovcem roku byl 26. října v konferenčním sále Domu Armády Praha vyhlášen kapitán Ondřej Synek, mistr světa ve skifu. Přednost dostal před dalšími letošními šampiony – oštěpařkou Barborou Špotákovou a snowboardistkou Ester Ledecovou.

Slavnostního večera se jako obvykle zúčastnili zástupci Ministerstva obrany ČR v čele s náměstkem ministra Tomášem Kuchtou a armádním generálem Josefem Bečvářem, náčelníkem Generálního štábu AČR.

Synek vítězem poprvé, porazil dvě světové šampionky

Skifař Ondřej Synek byl poprvé v kariéře vyhlášen nejlepším armádním sportovcem roku. „Byla to pro mne skvělá sezona. Po pátém titulu mistra světa jsem moc toužil a obrovskou cenu pro mne má i čtvrté skifařské zlato z evropského šampionátu především proto, že jsem ho vybojoval doma v Račicích,“ liboval si nejlepší armádní sportovec. „Letošní výsledky jsou pro mne velkou vzpruhou i pro olympijské Tokio, kde bych chtěl kariéru završit. Takové úspěchy dávají novou energii, i když roky nezastavím,“ dodal s tím, že si ocenění pro nejlepšího dukláka velmi považuje a smeká nejen před kolegyněmi, které zůstaly za ním.

Letošní světový šampion získal v anketě 472 bodů a o 30 bodů porazil druhou

oštěpařku Barboru Špotákovou, která letošní rok ozdobila titulem mistryně světa a výhrou v Diamantové lize se 18. října stala čtvrtou laureátkou Ceny Věry Čáslavské, ocenění, které od roku 2014 uděluje Český olympijský výbor za mimořádné zásluhy o sport žen. Třetí skončila snowboardistka Ester Ledecová, letošní mistryně světa v paralelním obřím slalomu a stříbrná v paralelním slalomu. V celkovém hodnocení Světového poháru ve snowboardingu zvítězila v paralelních disciplínách celkově a obhájila velký křišťálový glóbus. Bodované výsledky přivezla i ze závodů Světového poháru sjezdářek a startovala na lyžařském světovém šampionátu v alpském lyžování, kde jejím nejlepším umístěním bylo 20. místo v kombinaci.

I další pořadí hlavní kategorie bylo mimořádně našlapané mistry světa a medailisty z předních soutěží:

4. místo: kanoista prap. Martin Fuksa – popáté v řadě mistr Evropy na pětistovce a vicemistr na kilometru. Na světovém šampionátu v Račicích na kilometrové trati skončil druhý, na poloviční trati titul mistra světa obhájil. V hodnocení vyhrál i Světový pohár celkově.

5. kajakář prap. Josef Dostál – na mistrovství světa vybojoval zlato v neolympijské disciplíně na 500m a bronzovou medaili na kilometru.

6. oštěpař Jakub Vadlejch – stříbrný z mistrovství světa v Londýně, vítěz finále Diamantové ligy.

7. dráhový cyklista Tomáš Bábek – bronzový v keirinu a stříbrný ze závodu na kilometr s pevným startem na mistrovství světa, celkový vítěz Světového poháru v keirinu a třetí v kilometru s pevným startem.

8. biker Jaroslav Kulhavý – vicemistr světa v cross country, druhý v Cape Epic i ve Světovém poháru.

9. sportovní střelec David Kostecký – mistr Evropy a vicemistr světa a bronzový z ME v družstvech soutěže v trapu.

10. vodní slalomářka vicemistryně světa a Evropy ve vodním slalomu C1 ženy Tereza Fišerová.

Nejlepším malým kolektivem byli vyhlášeni rychlostní kanoisté, a to posádka čtyřkajaku ve složení Radek Šlouf, Daniel Havel, npor. Jan Štěrbá, Jakub Špicar, která do medailové sbírky v tomto novém složení přidala na MS bronz na olympijské

pětistovce. Dva členové z této elitní K4 Havel se Špicarem převzali také cenu pro třetí kolektiv ankety. Na světovém šampionátu v Račicích na deblkanoi vybojovali bronz na kilometrové trati.

Mezi kajakáře přímo seskočil a obsadil druhé místo kolektiv mistrů Evropy v parašutismu v disciplíně kombinace družstev a vicemistrů Evropy v přesnosti přistání družstev a celkový vítěz hodnocení Světového poháru v přesnosti přistání týmů npor. Libor Jiroušek, Jiří Gečnuk, nrtm. Miloslav Kříž, Hynek Tábor a prap. Oldřich Šorf.

Nejlepším juniorem se stal skokan na lyžích Viktor Polášek (juniorský mistr světa), **sportovcem do 23 let** byla vyhlášena vodní slalomářka Tereza Fišerová a **trenérem roku** Milan Doleček, muž, který letos přivedl Ondřeje Synka k titulům mistra světa a Evropy. |

Text a foto: Ivana Roháčková

1| Gratulanti generál Bečvář, náměstek Kuchta a plukovník Přišćák s dvěma nejlepšími v anketě

2| Nejlepší junior Viktor Polášek, sportovec do 23 let Tereza Fišerová a trenér Milan Doleček

3| Nejlepším kolektivem byl vyhlášen K4 a 2. místo obsadili parašutisté Dukly Prostějov

Loučení legend

Bez nostalgie se neobešla velká loučení. Hned pět hvězd armádního i českého sportu, ověněných medailami z olympiád, paralympiád i světových a evropských šampionátů ukončilo aktivní kariéru a věnuje se sportu už jen jako hobby nebo v roli trenérů. Královna divoké vody Štěpánka Hilgertová, král bílé stopy Lukáš Bauer, olympijský vítěz v moderním pětiboji David Svoboda, vítěz Světového poháru, skokan na lyžích Jakub Janda, a cyklistický paralympijský fenomén Jiří Ježek vstoupili mezi nesmrtelné legendy. |

Cena fair play a plaketa Za záchranu lidského života

Veliký potlesk sklídili svobodníci Robin Student a Jan Háva, kteří při hokejovém zápase středočeského přeboru zachránili těžce zraněnému protihráči život. Liboru Votrubovi prošlo po běžné strážce ostří brusle krk a o jeho životě rozhodovaly sekundy. Profesionální vojáci z čestné stráže Armády ČR hrající v týmu Kralup nad Vltavou si však dokázali poradit. Na galavečeru Armádního sportovce roku za svůj bleskový čin dostali Cenu fair play od Českého klubu fair play, kterou jim předal přednosta IKEM Jan Pirk, a také plaketu Za záchranu lidského života od náčelníka Generálního štábu armádního generála Josefa Bečváře.

Své místo má při vyhlášení Armádního sportovce roku i ocenění **nejlepšího sportovce Armády ČR**. Stal se jím des. Marek Štěpán z centra operačně taktických systémů

velení a řízení Lipník nad Bečvou. Druhé místo obsadil npor. Matěj Picka z dělostřeleckého pluku Jince a třetí nrtm. Richard Dvořák z výsadkového praporu Chrudim.

V kolektivních sportech se stali jedničkami nepostradatelný rozehrávač mistrovské HC Dukla Praha Jakub Sviták, kapitán volejbalového týmu Dukly Liberec Aleš Správka a brankář fotbalové Dukly Praha Filip Rada.

Nejlepším sportovcem UNIASK ČR byl vyhlášen několikanásobný mistr světa a Evropy v kvadriatlonu a biatlonu Tomáš Svoboda z ASO moderního pětiboje Dukla Praha. Nejlepší juniorkou se stala sportovně střelkyně Dukly Plzeň Kateřina Kolaříková a trenérem kpt. Petr Černocho, osobní trenér Kateřiny Kolaříkové a trenér mládeže sportovní střelby v Dukle Plzeň.

Milý zážitek přinesla **gratulace k 95. narozeninám legendární oštěpařky Dany Zátokové**. Vojenský umělecký soubor Ondráš nejdříve dojal Zátokovou, když jí zahráli její oblíbené písničky V Zarazicích krajní dům a Okolo Hradiště. Dárky a květinami ji obdarovali její dnešní a úspěšní následníci, oštěpaři Barbora Špotáková, Jan Železný, Vítězslav Veselý a Jakub Vadlejch.

V rámci doprovodného kulturního programu se během slavnostního večera představili ve svých exhibičních blocích i sportovci ASO Dukla různé. Přítomné diváky zaujali vítězka Světových her kickboxerka Sandra Mašková, mistr světa v biketriu Václav Kolář, vicemistryně světa v aerobiku Adéla Citová a zpěvem beachvolejbalistka Magdaléna Dostálová.

Text a foto: Ivana Roháčková

Cenu Českého klubu fair play od MUDr. Pirka a Plaketu za záchranu lidského života od NGŠ Bečváře převzali svobodníci čestné stráže AČR Robin Student a Jan Háva

Nejlepší sportovci Armády ČR s gratulanty

Oštěpaři Dukly pogratovali Daně Zátokové k 95. narozeninám

Plážová volejbalistka Magdaléna Dostálová

Vicemistryně světa v aerobiku Adéla Citová

Vášek Kolář

Nejlepší házenkář, volejbalista a fotbalista s gratulanty

Vysvědčení vodní slalomářky Štěpánky Hilgertové je, bez nejmenší nadsázky, doslova úžasné. Dvakrát zvítězila na olympijských hrách, stala se dvojnásobnou mistryní světa i Evropy a pro dvě prvenství si na svém kajaku dojela v celkovém hodnocení Světového poháru. V její medailové sbírce je pak mnoho dalších cenných kovů. Před čtvrt rokem se tato vynikající sportovkyně rozhodla ve 49 letech ukončit profesionální dráhu a od 1. listopadu je zaměstnána v České národní bance.

Text: Jaroslav Pešta, foto: Ivana Roháčková

Co z vaší třicetileté sportovní kariéry pro vás zůstane nezapomenutelné?

Celou kariéru považuji za nezapomenutelnou. Ať už šlo o chvíle, kdy jsem stála na stupních vítězů, nebo i období, kdy se nedařilo. Ke sportu patří radost, ale i zklamání, které se mi samozřejmě také nevyhnulo. Absolutním vrcholem však byly dva olympijské vavříny. Ten první v Atlantě v roce 1996 byl až neuvěřitelný. Po projetí cílem jsem nevěřila, že můj výkon bude stačit na medaili, navíc dokonce na zlatou. Velkou hodnotu pak pro mě měla obhajoba o čtyři roky později v Sydney. V mých představách byla medaile, ale ne ta nejceněnější. Emoce byly tenkrát nepopsatelné, vždyť manžel Luboš dokonce skočil z břehu do vody, aby mi dal pus. Ve vzpomínkách mi však zůstanou i další velké závody, třeba i ty neúspěšné.

A co se vám nepovedlo podle vašich představ?

Ke spokojenosti jsem několikrát měla daleko, ale nejvíc mě mrzelo převrácení lodě na olympiádě v roce 2008 v Pekingu. Byla jsem tehdy ve výborné formě a některá z medailí byla určitě v mých silách.

Nepatří mezi zklamání také čtvrtá příčka na olympiádě v roce 2012 v Londýně?

Naopak, to byla skvělá olympiáda. A čtvrtá příčka mi asi byla souzena osudem, vždyť mi bylo 44 let (smích). Byla jsem spokojená, protože jsem věděla, že je to moje poslední olympiáda a s šestinásobnou účastí na hrách jsem se důstojně rozloučila.

Co vás vodní slalom naučil a v čem vám pomohl?

Naučil mě fungovat mentálně, pracovat na sobě, neustrnout. Když jsem nad sebou už skoro lámala hůl, tak mi pomohl dostat se ze dna až na vrchol. Díky slalomu jsem poznala spoustu výborných lidí, ale i takových, s nimiž jsem si nerozuměla.

Jakou roli hrála ve vašem sportu psychika?

Prioritní! Vodní slalom je sport, v němž je nesmírně důležité být stoprocentně připraven kondičně i po technické stránce. Vůbec nejtěžší je však být silný v psychice. Ze zkušenosti vím, že mnohé výborné kajakářky přijely k velkým závodům velice dobře připraveny, měly oprávněné medailové ambice, ale své vystoupení nedokázaly zvládnout psychicky a velká nervozita jejich výkony výrazně ovlivnila.

Uzavíráte profesionální kariéru, ale s vodním slalomem se neloučíte. Jak často se mu chcete věnovat?

To zatím ještě nevím, protože prvořadě jsou pro mě povinnosti v bance. V každém případě si chci ve volném čase udržovat kondici. Hodně bude záležet na tom, jak svoji práci dokážu zvládnout, a nemalou roli bude hrát v zimních měsících počasí. Jsem sama zvědavá, jestli bude menší množství tréninků bez obvyklého soustředění v teple stačit na solidní výkon. Je také otázka, zda se mi bude ještě chtít na jaře závodit. Není sice vyloučeno, že mě bude zase zajímat výsledková tabule s mým jménem, ale třeba zůstanu na břehu jen jako divák. Uvidíme...|

Z můstku rovnou do sněmovny

Možná by během zimy usiloval o své páté zimní olympijské hry, nakonec o konci kariéry Jakuba Jandy nerozhodly neduhy či zranění, ale vůle lidu. V nedávných parlamentních volbách se totiž slavný skokan na lyžích dostal do Poslanecké sněmovny. Díky preferenčním hlasům poskočil na druhou příčku moravskoslezské kandidátky ODS.

Konec zvažoval už několikrát. Správná chvíle ale přišla právě teď, v devětatřiceti letech. Jednadvacet let závodil v elitě, naposledy si ve Světovém poháru skočil v polovině listopadu na můstku ve Wisle. Následující pondělí už zasedl do parlamentních lavic.

Startoval jen za družstvo, do závodu jednotlivců se neprobojoval, ale rozlučka se vydařila. Mezi buňkami poslední český vítěz Světového poháru i Turné čtyř můstků poděkoval kolegům z reprezentace a trenérům za spolupráci. „A tím končím. Je to definitivní, vracet už se nebudu. Život jde dál a já jdu někam jinam,“ konstatoval dvojnásobný medailista z mistrovství světa.

Rodák z Čeladné vstoupil do Světového poháru roku 1996 na domácí půdě v Harrachově. První body získal v další sezoně, ale jeho výkonnost začala stoupat až za spolupráce se slovinským trenérem Vasjou Bajcem.

Polští fanoušci se s populárním Jandysem rozloučili jako se svým. Dostal tričko s číslem 439, které značí všechny závody, v nichž startoval. Jsou na něm i vlajčky zemí, kde závodil. Na počest skokana Dukly Liberec se areálem ve Wisle nesl polský narozeninový hit Sto lat...

„Teď mám novou práci. Ze sportu se mi v politice bude hodit poctivost a vytrvalost,“ dodal vítěz šesti závodů Světového poháru.

Text: Milan Novotný (Pražský deník)

Foto: Ivana Roháčková a Jan Baier

Ježkovy vzpomínky na budoucnost

Když v 11 letech skončil Jirka Ježek pod koly nákladního auta, čekala ho amputace spodní části pravé nohy. Jeho láska ke sportu mu však zůstala a rozhodl se pro cyklistiku. Přihlásil se do klubu handicapovaných a po šestileté přípravě se mu v roce 2000 splnilo velké přání: otevřely se mu dveře na paralympiádu do Austrálie. A nejen to, od protinožců si více než nečekaně přivezl dvě nejceněnější medaile. O čtyři roky později se stal profesionálem a rozjel se po dráze, která doslova září nevídanými triumfy. Jeho vizitku zdobí šest zlatých a čtyři stříbrné kovy z paralympiád v Sydney, Aténách, Pekingu i Londýně, šestkrát slavil titul mistra světa a pro čtyři prvenství si dojel ve Světovém poháru. Letos v září se rozhodl, že ve 43 letech svoji úžasnou kariéru ukončí.

Při rozhovoru s tímto vynikajícím sportovcem, nejlepším cyklistou paralympijské historie a báječným člověkem jsme si připomněli aspoň některé zcela výjimečné příběhy, události i pocity z jeho života. Pracně získaných cenných poznatků a bohatých zkušeností určitě využije na své další, nové cestě.

Jaká byla pro vás po vážném úrazu další klukovská léta?

Nejvíc mi pomohli rodiče a kamarádi, kteří mě přesvědčovali, že se nic hrozného nestalo. Díky jejich pozitivnímu přístupu jsem si nepřipouštěl žádný smutek. S protézou jsem se brzy naučil chodit a už za rok jsem nepociťoval žádný handicap. Protože mi lékaři zachránili koleno, byla moje cesta o dost jednodušší.

Kudy mířil váš život v dalších letech?

Maturoval jsem na elektrotechnické průmyslovce a potom jsem se v jedné soukromé firmě stal protetikem. Vyráběl jsem pacientům potřebné protézy, ale přestože mě práce těšila, stále jsem toužil po nějaké sportovní aktivitě. Když jsem se seznámil s naším prvním medailistou

z paralympijských her, výborným cyklistou Josefem Lachmanem, tak mě pro cyklistiku doslova nadchnul. Začal jsem trénovat a ve svém prvním závodě Nerudovkou na Hrad jsem skončil druhý. Sportu jsem postupně věnoval stále víc času. V roce 2004 se mi pak splnil můj dětský sen: mohl jsem se začít věnovat sportu naplno. Stal jsem se profesionálem – jako první český handicapovaný sportovec.

S jakou vizí jste potom svůj život prožíval?

S vědomím, že svět člověka obohacuje celý život. Pořád se učím, neustále se snažím vnímat všechno, co může být užitečné. Zároveň se vždy snažím odvádět stoprocentní práci. To mě naučil sport. Cílevědomost a vytrvalost. Za to jsem cyklistice vděčný. Věřím, že si tohle dokážu podržet i do budoucnosti.

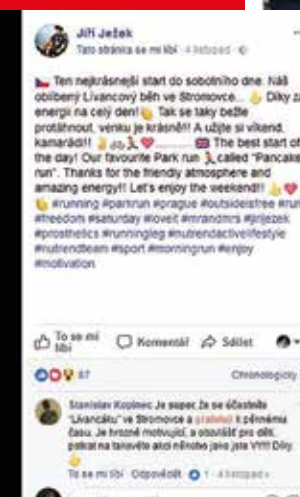
Co vás ve vašem sportovním životě, kromě obrovských úspěchů ve velkých závodech, také velice potěšilo?

Mám za sebou nádhernou sportovní kariéru. Cyklistika mě naučila, že v životě nedostanu nic zadarmo. Naučila mě snášet bolest, nepohodlí, únavu i dlouhé hodiny monotónní nekonečné dráhy. Na oplátku mi dala šanci okusit pocit abso-lutního štěstí a čiré radosti z obrovského úspěchu. Díky cyklistice jsem se ve svém oboru stal nejlepším na světě...

Cyklistika mě navždy spojila s mojí úžasnou manželkou Soňou. Celá moje sportovní kariéra byla protkána podporou přátel, fanoušků a úspěšných firem, kteří vždy stáli na mojí straně. Cyklistice, Soňe a všem svým přátelům teď můžu za ty nádherné roky poděkovat...

Jiří Ježek

Jiří Ježek přidal 9 nových fotek — 😊 (– cítí se šťastně) s uživatelem Vašek Zvonář a dalšími (13)
21 listopad v 10:43 · €

Slíbil jsem Věře Čáslavské, že se jako závodník jednou do Japonska podívám... Věro, děkuju!! 😊 Aneb, když vás v Japonsku mají rádi... Nádherná zkušenost a obrovská čest... 🇯🇵❤️🇨🇵

Amazing time in Japan... I will never forget... Thank you! 🇯🇵❤️🇨🇵

vůbec nepřemýšlel. Byl jsem šťastný, že mi lékaři zachránili život. Z celého světa mi lidé posílali nádherné zprávy a drželi palce. Možná i proto jsem se až zázračně rychle uzdravoval. Tělo sportovce je velice silné. Časem jsem se rozhodl, že právě kvůli mým fanouškům se aspoň na jeden závod vrátím. Nakonec z toho byly krásné tři sezony.

Jak složitý byl návrat do plného tréninku a do závodů?

Prvně jsem se posadil na kolo asi po dvou měsících. Hodně to bolelo. Nemohl jsem dýchat, musel jsem změnit posed na kole i styl jízdy. Věděl jsem, že už to nikdy nebude jako dřív. Ale smířil jsem se s tím a postupně se znovu rozjel. Nejprve s mým trenérem Viktorem Zapletalem na soustředění na Kanárských ostrovech, kde byl i biker Jaroslav Kulhavý. A pak jsme se Soňou na zimu odletěli do Austrálie a já začal trénovat naplno.

A půl roku od úrazu jste startoval na dráhovém mistrovství světa. Jaký to byl pocit?

Nádherný! Když jsem přišel na velodrom, všichni tleskali. Soupeři, trenéři týmů, rozhodčí. Bylo to dojemné.

Podobnou radost mi udělaly i moje výsledky. Šesté místo ve stíhacím závodě bylo pro mě příjemným překvapením. Strašně to bolelo, nejel jsem samozřejmě tak dobře, jako dřív, ale viděl jsem, že můj návrat má smysl.

Předloni jste se stal členem pražské Dukly. Byl to pro vás užitečný krok?

Stoprocentně! Dukla měla vždy v mých očích obrovskou prestiž a tradici. Navíc jsem získal skvělé zázemí. Mohl jsem trénovat a závodit se silničním a dráhovým týmem Dukly. Její úspěšné jádro tvoří můj trenér Viktor Zapletal a jeho tréninková skupina závodníků v čele s olympijským vítězem Jardou Kulhavým. To byla moje nová motivace. Stejně tak věřím, že podobná motivace oslovuje i mladé kadety a juniory.

Ze své páté paralympiády v Riu jste se však poprvé vrátil bez medaile. Bylo to pro vás velké zklamání?

Ani náhodou. Já byl šťastný, že jsem se vůbec do Ria zvládl nominovat. Uznejte, po tom všem, co mě potkalo... Rok a půl jsem v bolestech sbíral body po Světových pohárech a nakonec se to podařilo. Ten zážitek za to stál! A ani výsledkově to nebylo

špatné. Šesté místo ve stíhačce na dráze nebo aktivně pojatý silniční závod, kdy jsem jel dlouhou dobu v nadějném úniku, to bylo krásné loučení s paralympijskými hrami, které mi v kariéře přinesly tolik nádherných momentů.

Na jarním dráhovém mistrovství světa v Los Angeles jste skončil ve stíhacím závodě pátý a v září na silničním šampionátu v JAR v časovce i v hromadném závodě šestý. Nebyl to důvod k posunutí vašeho loučení se závodní kariérou?

Ne, ne. Naopak! Jsem rád, že jsem se mohl rozloučit se ctí a v plné formě. Tahle sezona byla moje poslední a říkal jsem to dlouho dopředu. Těším se na nové životní výzvy, i když se můj život asi moc nezmění. Dál zůstanu u cyklistiky, kterou miluji. Budu dál spolupracovat se svými dlouhodobými sponzory, budu opět blízkou svým fanouškům a určitě rád nabídnou své zkušenosti mladým závodníkům v pražské Dukle. A na kole budu samozřejmě jezdit dál. Ale už jen pro radost...

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Jan Saudek a facebook Jiřího Ježky

ZLATO mezi krokodýly

Na každý prst jedné ruky už má veslař Ondřej Synek titul mistra světa. Na šampionátu v americké Sarasotě znovu potvrdil svou schopnost prodat to nejlepší ze sebe ve chvíli, kdy se to nejvíc počítá. Pátou zlatou v historických tabulkách vyrovnal rekord Novozéland'ana Mahého Drysdalea a Němce Petera-Michaela Kolbeho.

Své úvodní profese zlatníka se Ondřej Synek poctivě drží i na skifu. Pohledem z vesmíru se může zdát, že mu tituly padají do klína. Vždyť od svého prvního triumfu v roce 2010 na novozélandském jezeře Karapiro dovršil

už pátý titul ze šesti možných. Ale zdaleka to nebylo tak snadné.

„První titul bolí, pátý bolí pětikrát víc...“ prohlásil Synek. „Chtěl jsem v tomhle dotáhnout Drysdalea, byl vždycky o krok přede mnou. Dvě olympiády asi nevyhrajou, ale na mistrovství světa jsem ho dorovnal.

Jsem rád, že se mi to povedlo popáté. Není to jednoduché. Nejsem nejmladší, musím s tímhle počítat. Trošku jsem tomu přizpůsobil trénink. Trénoval jsem hodně, o to víc odpočíval, regeneroval.“

Tahle etapa jeho velkého příběhu začala už vloni na jaře, kdy se musel do lodí

každé ráno přemáhat přes kruté bolesti v zádech a nakonec zjistil, že už léta jezdí se zlomeným obratlem. Začal cvičit, posilovat záda, změnil také svou veslařskou techniku. Na olympiádě v Riu, která měla být jeho životním závodem, byl rád za skvělý bronz.

„Já jsem rád, že můžu pokračovat ve sportu. Vloni na jaře jsem mluvil s (věhlasným fyzioterapeutem) Pavlem Kolářem a říkal, že můžu i skončit. Jsem rád, že se to takhle vyřešilo, mojí pílí a vytrvalostí. Musím poděkovat všem fyzioterapeutům, co se o mě starají,“ řekl Synek.

V Sarasotě, kde se ve veslařském kanále proháněli krokodýli, se vrátil ke svému zlatému zvyku. Přitom i letos neměl dokonale sezonu. Na jarním mistrovství Evropy v Račicích sice před rozjařenými fanoušky slavil zlato, na slavné regatě v Lucernu ale i kvůli bolesti zubů skončil ve finále poslední.

V Sarasotě si ale už v semifinále prozkoumal luzernského suveréna Robbieho Mansona a ve finále si zase pohlídal souboj s Kubáncem Ángelem Fournierem Rodriguezem, kterého utrl 750 metrů před cílem.

„V Lucernu mě všichni odepisovali, tam jsem měl problém se zuby. Ale věřil jsem si. Všichni favorizovali Zéland'ana, který dojel pátý,“ líčil Synek.

Ze závodníků Dukly se další tři lodí dostaly do finále B. Dvojka bez kormidelníka Jakub Podrazil, Lukáš Helešic skončila osmá, dvojskif lehkých vah Jiří Šimánek, Miroslav Vraštil byl osmý. Lehký noncox Jan Hájek, Jan Vetešník, Jiří Kopáč a Milan Viktor, který vybojoval bronz na jarním ME v Račicích, dojel na devátém místě. Skifař lehkých vah Jan Cincibuch vybojoval šestnácté místo.

Text: Martin Hašek (Sport)

Foto: Ivana Roháčková a František Piškule

Čekám na Drysdalea

Ve floridské Sarasotě se mezi veslaři proháněli krokodýli, mezi skifaři ale stále vládne jediný dravec. Ondřej Synek vyhrál už čtvrtý titul světového šampiona za sebou. A už se těší, až se příští sezonu do hry vrátí Novozéland'an Mahé Drysdale, který si dal letos poolympijskou pauzu.

Jaké bylo závodit mezi krokodýly?

Krokodýli byli velké téma. Opravdu tam byli, měli metr a půl. Lidi s nimi normálně žijí. Ve městě jsou cedule: Dávejte si pozor na krokodýla. U nás v kanále plavali, jsou dost plaší. Nikdo z nich velký strach neměl. Já je viděl vedle v takovém jezírku. Vidět je v přírodě je zajímavé.

Nenahání hrůzu?

Nenahání, opravdu nás ubezpečovali, že na lidi neútočí, že utečou. To by musela být velká náhoda. Vyprovokovat ho a jít cíleně za ním, aby nás kousnul...

Jak si pátého titulu ceníte ve srovnání s předchozími?

Těšíš to je v přípravě. Začal jsem zjišťovat, že regenerace není taková, jaká byla. Příští týden mi bude pětáctice a moc veslařů v tomhle věku už úspěšných není. Koukal jsem na startovku, že jsem tam z 900 veslařů byl asi desátý nejstarší. Mládí jde dopředu. I když veslování je v tomhle dobrý sport, dá se dělat do relativně pozdního věku, do čtyřiceti. Letos jsme ale museli upravit trénink, zkrátit jsem jeho délku, začal jsem trénovat intenzivněji a o to víc i regenerovat. Čekám na Drysdalea, až zase přijede a bude starší.

Dvojnásobný olympijský šampion Mahé Drysdale letošní sezonu vynechal, jste spolu v kontaktu?

Jo, Mahé mi psal i před závodem. U nich to bylo někdy v noci jejich času. Dělal si ze mě srandu, jestli vůbec má vstávat a koukat se, jestli to není zbytečné. Tak jsem mu psal, že musí koukat! Pak mi psal, že gratuluje, že bude muset zase přijet. Myslím, že určitě bude chtít pokračovat, že si to nebude chtít nechat ujít.

Máte už deset medailí z MS, přemýšlíte, kolik byste jich ještě mohl získat?

Já to takhle neberu. Já ten sport mám rád a dělám ho, protože mě baví, jsem mezi lidmi, můžu závodit, trochu si pohonit i ego nad soupeři. Medaile je pro mě symbol dobře odvedené práce. Když se podívám na olympijskou medaili, tak se mi hned vybaví všechny zážitky ze závodu a přesně vím, jak jsem ho jel a co se tam dělo. Je to symbol těchto okamžiků.

Vidíte šanci na šestý titul?

Zatím jsem o tom vůbec nepřemýšlel, ale samozřejmě chci pokračovat. Určitě ne proto, abych byl druhý. Budu se svědomitě připravovat na další roky a chtěl bych to dotáhnout do další olympiády. Nepřemýšlím nad tím, jestli budu mít šest titulů, ale spíš nad tím, že chci být co nejúspěšnější a vyhrávat.

Platí, že chcete pokračovat až do olympiády v Tokiu, už kvůli památce gymnastky Věry Čáslavské, která tam v roce 1964 slavila velké úspěchy a s ní jste se osobně znal?

Věra je motivace pokračování do Tokia, na to se hrozně těším, cítím v tom symboliku. Chci tam jet uspět za sebe, ale Věra byla tak silná osobnost a dávala tolik energie, že bych jí to chtěl taky tak trochu vrátit. Pokud bude zdraví sloužit, pokusím se vydržet a do Tokia na olympiádu jet. I když to nebude jednoduché, protože se člověk musí napřed kvalifikovat, musí být zdravý.

Radost i zklamání vodních slalomářů

Největší hvězdou armádních vodních slalomářů na mistrovství světa ve francouzském Pau se stala teprve devatenáctiletá Tereza Fišerová. V kategorii C1 si dojela pro stříbrný vavřín a v soutěži tříčlenných hlídek se s Monikou Jančovou výrazně zasloužily o bronzové ocenění. Těsně pod stupni vítězů skončili deblkanoisté Jonáš Kašpar s Markem Šindlerem. Netajili však své zklamání, protože na šampionát odjžděli s reálnými medailovými ambicemi.

Jonáš Kašpar a Marek Šindler

Zlaté stříbro Fišerové

Kanoistka Tereza Fišerová po druhých místech na mistrovství světa do 23 let, v celkovém hodnocení Světového poháru a na mistrovství Evropy dokázala tyto skvělé výsledky jako juniorka zopakovat mezi ženami také na světovém šampionátu. Cesta k nim však byla více než dramatická.

Když na své kánoi dokončila semifinálovou jízdu, objevilo se u jejího jména na výsledkové tabuli 50 trestných vteřin za údajně nesprávný průjezd předposlední brankou. Rozčilením zahodila pádlo, loď se převrhla a na břeh musela vyplavat. Byla hodně smutná, ale naštěstí brzy zase plná úsměvů. Rozhodčí totiž její těsný průjezd brankou znovu zkontrolovali a penalizaci smazali. Dveře do desetičlenného finále byly pro Terezu otevřeny.

O dvě hodiny později pak měla dvojnásobnou radost. Po předposlední jízdě měla sice za vedoucí Britkou Franklinovou třívteřinovou ztrátu, ale důležitější byla

její pozice na druhé příčce. Medaile tedy už byla jistá, ale otazníkem zůstávala její barva. Ke startu se totiž připravovala trojnásobná mistryně světa Australanka Foxová. Ta však s třemi šouchy nedojela ani na stupně vítězů, takže nádherné, doslova zlaté stříbro patřilo mladičké české slalomářce. Zvládla nemalý psychický tlak a velice cenným medailovým ziskem zpečetila svoji letošní úžasnou sezonu, v níž byla úspěšná i u maturitní zkoušky.

„Do Francie jsem odjžděla s přáním postoupit do finále. Když však po semifinále svítila u mého jména padesátka, tak už jsem nevěřila, že se jí zbavím. Před finálovou jízdou jsem si řekla, že je v letošní sezoně poslední, takže si ji musím nejen pohlídat, ale zároveň také užít. Obojí se podařilo. Jen jsem si myslela, že úplně ideální nebyla a na „placku“ můj čas nebude stačit. A protože stačil dokonce na stříbro, tak jsem v obrovské euforii prožívala něco neskutečného,“ netajila Tereza své pocity.

Bronzovou medaili přidala Fišerová do své sbírky po závodě tříčlenných hlídek. S další duklačkou Monikou Jančovou, která v individuálním závodě skončila patnáctá, a Evou Říhovou obsadil tento tým kanoistek s šesti trestnými vteřinami za bezchybnými Britkami a Australankami cennou třetí příčku. „Myslím si, že celou jízdu jsme se hezky střídaly a podařilo se nám ji dobře zvládnout. Každá si jednou „šouchla“, takže si nemůžeme nic vyčítat,“ usmívala se Fišerová. „Nejelo se mi moc dobře, byla jsem dost nervózní. Medaile je proto skvělá,“ dodala Jančová.

Hned první den šampionátu se Fišerová s Jakubem Jáněm netajili vysokými ambicemi v obnovené kategorii C2 mix. Jeli ze všech startujících nejrychleji, ale minuli jednu z branek, což je poslalo až na šesté místo. „Věřila jsem, že máme na zlato, ale za můj šouch na 18. brance nám rozhodčí dali penalizaci 50 vteřin. Po závodě jsem byla velice zklamaná a svoji chybu také probřečela,“ přiznala pozdější vicemistryně světa.

Poslední den mistrovství světa nechýběla Fišerová ani na startu kajak extrem crossu, v němž skončila patnáctá. „Je to úplně jiný závod, než klasický vodní slalom. Jsou v něm i velice nebezpečné úseky, ale užila jsem si ho. Umístění pro mě nebylo vůbec důležité,“ uzavřela ohlednutí za svým vystoupením v Pau.

Tereza Fišerová

Tereza Fišerová a Jakub Jáně

Monika Jančová

Ondřej Karlovský a Jakub Jáně

Čistá jízda nestačila

Deblkanoisté Kašpar se Šindlerem získali na evropském šampionátu bronz, v celkovém hodnocení Světového poháru skončili druzí, ale v Pau marně útočili na medaili, od které je dělilo pouhých 19 setin vteřiny.

Přitom zvítězili v kvalifikaci a nejrychlejší byli i v semifinále. Ve finále zase předvedli čistou jízdu, ale hodně času ztratili v desáté protivodné brance. Druhý duklácký debl Ondřej Karlovský, Jakub Jáně dojel v semifinále na 13. místě.

„Byli jsme jen o vteřinu pomalejší než vítězni Francouzi a o to víc, nás „bramborová pozice“ mrzí. Jsme velice zklamaní, protože na medaili jsme měli, což nám potvrzovala naše dvě vydařená vystoupení. Chybou v desáté brance jsme ztratili rychlost, což se v takovém závodě neodpouští. Rozdíly na předních příčkách byly minimální,“ řekl Kašpar. „Nebyla to špatná jízda, jeli jsme rychleji, než v semifinále, ale udělali jsme dvě chyby, které nejméně o vteřinu ovlivnily náš čas. Navíc všichni jeli skvěle,“ doplnil ho Šindler.

Ještě smutnější je skutečnost, že tato disciplína byla vyřazena z programu olympijských her a ohroženo je její zařazení i na příštím mistrovství světa, které se uskuteční v Riu. V Pau totiž startovalo 18 posádek vesměs pouze z osmi evropských zemí. „Od Dukly máme i pro příští rok zajištěnou stejnou finanční podporu, jako v posledních letech. Pro většinu zemí však bude zřejmě cesta do Brazílie drahá, všude se šetří. A pokud se podle pravidel nepřihlásí aspoň šest deblkanoí, tak může být tato kategorie zrušena. Možná to tedy bylo naše poslední mistrovství světa,“ smutně konstatoval Kašpar.

V individuálním závodě kanoistů startoval z dukláků Michal Jáně, ale se dvěma penalizacemi za neprojetí branky skončil poslední, tedy třicátý. Jako jediný duklák se podílel na desátém místě v závodě C1 tříčlenných hlídek. A poslední, čili čtvrtou příčku pak ve stejné soutěži obsadili deblkanoisté ve složení Karlovský/J. Jáně, Kašpar/Šindler (všichni Dukla), Kopilík/Vrzáň. Lze tedy říci, že šampionát z pohledu brandýských slalomářů přinesl radost i zklamání.

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková

BÁBEK JE POPRVÉ Králem cyklistiky

Dráhový cyklista Tomáš Bábek z Dukly Brno zvítězil v 53. ročníku ankety Král cyklistiky a dalším individuálním úspěchem zakončil životní sezonu.

Tricetiletý český reprezentant získal v dubnu na mistrovství světa v Hongkongu stříbrnou medaili na kilometru s pevným startem a bronz v keirinu. Vedle toho ovládl i celkové hodnocení keirinu ve Světovém poháru 2016/17.

Tomáš Bábek na trůnu pro Krále české cyklistiky vystřídal bikera a čtyřnásobného vítěze ankety Jaroslava Kulhavého a stal se patnáctým dráhařem, který ocenění získal. Naposledy se to podařilo před deseti lety Aloisi Kaňkovskému.

„Vítězství si strašně moc vážím. Minulý rok jsem byl druhý a doufal jsem, že bych mohl vyhrát. Jarda je ale legenda a teď z toho mám o to větší radost, protože Jardu obdivuji i proto, že má stabilně skvělou formu. Jsem rád, že jsem ho letos v anketě porazil,” řekl Bábek. „Je to nicméně závazek na další rok a beru to i jako výzvu, protože bych chtěl mít stejně jako on stabilní výsledky,” dodal šťastný vítěz.

Brněnský rodák Bábek se prosadil mezi elitní světového dráhové cyklisty i přesto,

že před lety hrozilo, že již nebude sportovat. V dubnu 2011 byl po srážce s automobilem tři dny v kómatu a kvůli četným těžkým zraněním mu lékaři předpovídali konec kariéry.

Cyklisté z Dukly zvítězili i v některých kategoriích: silnice – Nikola Nosková, horská kola – Jaroslav Kulhavý, cyklokros – Kateřina Nash, dráha – Tomáš Bábek, cena fair play – Jiří Ježek, handicapovaní – Ivo Koblasa

Kamikaze nebudu, ale v Japonsku se otkávám

Jeho usednutí na cyklistický trůn se příliš nečekalo. Dráha u nás přece jen není tak zažitá disciplína, ale dvě medaile z mistrovství světa převážily v anketě Král cyklistiky ve prospěch Tomáše Bábka. Pro závodníka Dukly Brno se jedná o velkou poctu a odměnu za bronz v keirinu a stříbro v pevném kilometru na mistrovství světa.

V konkurenci elitních silničářů a Jaroslava Kulhavého jste se stal nejlepším českým cyklistou. Jak to vnímáte?

Strašně moc si toho vážím. Loni jsem byl druhý, a tak jsem doufal, že bych letos mohl vyhrát. On je ale legenda, o to větší mám radost z vítězství. Obdivuji ho kvůli stabilní a skvělé formě. Potěšilo mě, že jsem ho letos porazil. Nicméně je to závazek na další rok. Chtěl bych mít podobně jako Jarda Kulhavý takové vyrovnané výsledky.

Dráhaři v Berlíně bez medaile, ale s rekordy

Cenné evropské kovy vybojovali v minulých dvou letech Tomáš Bábek, Pavel Kelemen nebo Robin Wagner. Tentokrát se dráhaři Dukly vraceli z berlínského velodromu s prázdnou, ale jedno čtvrté a tři pátá místa nejsou špatnou vizitkou.

Hlavně od Bábka, který loni v keirinu celkově vyhrál i Světový pohár a na MS bral bronz, se čekala medaile. Letos strávil pět měsíců na japonském turné a stáží si pochvaloval. „Poznal jsem tam, jaké máme díky Dukle dobré zázemí. Hodně jsem pochytil, trénoval s nejlepšími závodníky. V Berlíně chci vyhrát,” říkal úřadující šampion před startem ME.

Medaile mu ale v natřískané konkurenci utekla. „Jel jsem pro výhru, všechno ostatní beru jako porážku,” smutnil tricetiletý Bábek po čtvrtém místě. Vyhrál sice první kolo i semifinále, jenže ME zastihlo ve skvělé formě domácího Maximiliana Levyho, který ovládl finále.

Kelemen těsně nepostoupil do finále a byl desátý.

Trojice Kelemen, Bábek, David Sojka vylepšila český rekord v týmovém sprintu a obsadila páté místo. Rekord má nyní hodnotu 43,498 s. „Čas je nad očekávání, zlepšili jsme se o devět desetin, to je skvělý posun,” uvedl finišman Sojka. Jeho kolega Martin Čechman skončil desátý ve sprintu.

K výbornému umístění měla nakročeno v bodovačce Jarmila Macháčová. Se dvěma soupeřkami ujela o kolo a vedla, jenže pak se propadala a dojela pátá.

Wagner vyléčil koleno a v prvním velkém závodě na pevný kilometr si spravil chuť pátým místem. V kvalifikaci byl časem

1:01,243 min dokonce čtvrtý, ve finále si pohoršil o 258 tisícín. Sojka si časem 1:01,638 zlepšil osobní rekord o půl sekundy a byl devátý.

Velkou premiéru na ME si odbyla devatenáctiletá Sára Kaňkovská. V první jízdě i opravě keirinu bojovala, postup jí vždy unikl o jedno místo a v nabitě konkurenci byla třináctá. „Určitě jsem nezávodila se strachem, ale s nadšením porvat se o co nejlepší výsledek,” vykládala juniorská mistryně světa i Evropy, která v Berlíně nastoupila ještě do sprintu a v kvalifikaci na 200 metrů vytvořila časem 11,209 s český rekord. Její sestra Ema také poprvé závodila s dospělými a v bodovačce dvojic skončila s Lucií Hochman jedenáctá.

Nicolas Pietrula vylepšil ve stíhacím závodě český rekord na 4000 metrů. Výkonem 4:24,388 min ho posunul téměř o dvě sekundy, což stačilo na 14. pozici. „Čas beru jako úspěch. Končím v kategorii do 23 let a do dalších let to může být ještě lepší,” sdělil.

Na listopadovém ME v cyklokrosu získala Nikola Nosková bronzovou medaili v kategorii do 23 let. Na pódium vystoupila i přes to, že měla rezervy v technice.

Bronz v cyklokrosu

„Ale zvládla jsem to a za bronz jsem moc ráda, i když titul byl blízko,” říkala po závodě. Dvacetiletá jezdyně je pro českou cyklistiku velkým příslibem. V červnu vybojovala na silnici domácí tituly z hromadného závodu i časovky, v cyklokrosu získala na MS medaili už jako juniorka a obě disciplíny plánuje kombinovat i nadále. Je nadějí pro OH 2020 v Tokiu. „Nikola zvládla závod skvěle. Výborně odstartovala, pohybovala se na špicích a byla přesně tam, kde měla být. Zkoušela i soupeřkám odjet,” chválil trenér Viktor Zapletal.

Máte za sebou nejlepší rok v kariéře?

Asi ano, ale nestal jsem se mistrem světa, a tak bych to v příští sezoně rád napravil. Dalším cílem je olympijská medaile. Pak už budu spokojený... (směje se)

Může vám k olympijské medaili v Tokiu 2020 pomoci angažmá v Japonsku?

Věřím, že ano. Do karet mi trochu hraje, že mám dvouleté pozvání na japonské turné. Bydlím v Tokiu necelý kilometr od olympijského velodromu. Každý týden jsem tam trénoval a příští rok to bude úplně stejné. Když se zadaří, mohu dostat smlouvu i na další dva roky, takže se tam cítím jako doma. Beru to jako velkou výhodu.

Na olympiádu se musíte kvalifikovat a ve hře bude pro Česko jediné místo. Myslíte, že v domácí konkurenci nemůžete narazit?

Věřím, že se kvalifikujeme tři v týmovém sprintu. Z trojice se pak vybere jeden závodník na sprint a jeden na keirin. Jen doufám, že to budu já... (směje se) Udělám pro to všechno, i když kluci jsou velice silní.

V zemi vycházejícího slunce poznáváte jinou cyklistiku. Čím se liší keirin v japonském podání od disciplíny, v které se vám daří na světových oválech?

Je to především v tom, že všichni závodíme na stejných železných kolech a ocelových ráfcích, takže je to fakt dřina. Opravdu poctivá cyklistika. Další rozdíl je v tom, že japonští jezdci jsou opravdoví kamikaze. Jezdí ve zvláštních chráničích, sundají vás za jakoukoliv cenu a po závodě se vám pokloní. Keirin v jejich módu je něco úplně jiného než na mezinárodní úrovni.

Neosvojíte si japonský styl a nebudete ho praktikovat na mezinárodním fóru?

To ne, kdybych jezdil jako kamikaze, tak mě rozhodčí diskvalifikují. Nicméně se jejich stylem hodně otkávám. Keirin je nebezpečná disciplína, ale v japonském podání se jedná o extrém. Získám tím psychickou odolnost.

Před šesti lety jste při nehodě utrpěl těžká zranění a byl v kómatu, ale dokázal jste se vrátit. Vzpomenete si při úspěších na tuto událost?

Zní to paradoxně, ale byla to možná právě tato nehoda, díky níž jsem se dostal do sportovní elity. Byly to těžké okamžiky, ale změnilo mě to a otevřelo oči. Při výhrách se k tomu v myšlenkách vracím.

Text: Milan Novotný (Pražský deník)
Foto: Ivana Roháčková

DEVÁTÝ TITUL, první písnička

Jen medaile z mistrovství světa zajišťovala účast mezi trojicí nejlepších při vyhlášení Atlety roku. V Londýně na ni dosáhlo trio oštěpařů Dukly a medailové pozice si zopakovali při tradičním galavečeru v hotelu Ambassador – první Barbora Špotáková, druhý Jakub Vadlejch, třetí Petr Frydrych.

Nadvládu oddílu z Julisky nad českou atletikou stvrdilo i další pořadí, v elitní sedmičce mezi sebe dukláci nikoho nepustili. Čtvrté místo patřilo překážkářce Zuzaně Hejnové, páté koulaři Tomáši Staňkovi, šesté čtvrtkaři Pavlu Maslákovi a sedmé mílaři Jakubu Holušovi. Popáté si ocenění pro Trenéra roku převzal Jan Železný, který dovedl kompletní čtveřici svých svěřenců na mistrovství světa v Londýně a Vadlejcha s Frydrychem dokonce k medaili.

Jan Železný, Jaroslav Prižák a Jakub Vadlejch

Špotáková se Atletem roku stala už podeváté, čímž nemá v historii ankety konkurenci. Poprvé vyhrála v roce 2007, od té doby domácí trůn propůjčila jen dvakrát Hejnové v letech, kdy se stala mistryní světa. Letos nebylo o triumfu světenkyně Rudolfa Černého pochyb, ke světovému titulu, který získala po deseti letech, přidala i páté vítězství v Diamantové lize. „Adeptem byl i Kuba Vadlejch, který měl vynikající sezonu, ale vítězství v Londýně je prostě vítězství,” uvažovala šestatřicetiletá oštěpařka.

A právě dvojice letošních vítězů oštěpařské Diamantové ligy si na závěr večera přichystala překvapení, kdy se chopili mikrofonu a na hudbu hitu Miroslava „Mekeyho” Žbirky a Marthy „Čo bolí, to prebolí” vystříhli duet.

„Co hodíš, to přehodí někdo příště zas. To je to, co přihodí se každému z nás,” pěla Špotáková při své pěvecké premiéře

na vyhlášení. „Ráno jsem byla hrozně nervózní, ale jelikož jsem si to vyzkoušela na generálce, bylo to celkem v pohodě,” přiznala Špotáková.

Svému čtyřletému synu Jankovi přitom zpívá často. „Ale to je velký rozdíl. Když si vezmu, že lidi krásně zpívají, sní o tom, že budou někdy zpívat v televizi... A já moc zpívat neumím a tu příležitost jsem měla. To se jim trochu omlouvám,” usmívala se.

I Vadlejch zpíval před podobnou kulisou poprvé, ale ukázal se jako velmi zdatný zpěvák. „Měl jsem školní zkušenosti, zpívám hrozně rád, třeba i na soustředění, když vezmou tyčkaři Michal Balner nebo Lukáš Posekaný kytaru,” vyprávěl.

A tak na nabídku tvůrců pořadu kývl. „Chvilí jsem o tom přemýšlel, ale i žena mě přesvědčovala, ať do toho jdu. Jsem pro každou špatnost,” ujišťoval čerstvý manžel slovenské vícebojařky Lucie Slaničkové (nyní Lucie Vadlejch).

Text: Michal Osoba (Právo)

Foto: Ivana Roháčková

K dokonalosti chyběl jen veteránský rekord

Nikdo nevládl české atletice tak dlouho jako Barbora Špotáková. Už její loňský osmý triumf v Atletovi roku byl rekordní, devátým svůj náskok dál navyšuje.

Poprvé jste vyhrála v roce 2007 a stále vládnete. Přijde vám to až neuvěřitelné?

To ano. Já se dozvěděla až z upoutávky na pořad, že můžu vyhrát už podeváté a přijde mi to neuvěřitelné. Už vloni mi říkali, že jsem jako Karel Gott na Slavicích a nečekala jsem, že letos budu zase říkat, že jsem to vůbec nečekala. (úsměv)

Vy jste letos vyhrála v podstatě všechno, co jste mohla. Byla to dokonalá sezona?

Úplně dokonalá by byla, kdybych hodila i ten veteránský světák (68,34 m Němky Neriusové). Já sezonu začínala opatrně bez velkých ambicí a říkala si, že se tím budu bavit, nebudu tláčit na pilu – a pak se to takhle krásně vyvíjelo.

Je to cesta, jakou se vydáte i v dalších letech, aby vaše tělo vydrželo?

Určitě. Viděla jsem ve Všechnopárty Martina Fuksu, který sice není v mém věku, ale vyprávěl, jak mu neskutečně prospěl vojenský příjímáček ve Vyškově. Člověk se dva tři měsíce věnuje něčemu jinému, vypadne ze sportovního stereotypu a víc si odpočine. Takže i my pokračujeme dál ve stejném modelu.

Ve skupině máte mít zase po delší době partačku Nikolu Ogrodníkovou.

Je podobný typ jako já. Bývalá vícebojařka, ráda s ní budu běhat překážky... Je běhavá, vždycky jsem razila tuhle cestu, funguje u mě i v tomhle věku.

Barbora Špotáková s trenérem Rudolfem Černým

Máme velký respekt k profesionálním vojákům za to, co dělají

Házení ručního granátu, střelba z útočné pušky a z pistole. Tak vypadal vojenský výcvik šestadvaceti špičkových armádních sportovců z povolání, reprezentantů Dukly, kteří během roku kralují na světových kolbištích, ale na dva dny se ve vyškovských kasárnách proměnili na vojáky a vojákyně.

Mezi nimi byly i největší hvězdy. Co jméno, to sportovní pojem, to medailista světových šampionátů. Ve Vyškově se hlásili oštěpaři kpt. Barbora Špotáková a prap. Vítězslav Veselý, čtvrtkař prap. Pavel Maslák, běžec prap. Jakub Holuša, kanoisté nrap. Josef Dostál, prap. Martin Fuksa, npor. Jan Štěrba, veslař kpt. Ondřej Synek, moderní pětibojaři prap. Natálie Dianová, npor. David Svoboda, prap. Ondřej Polívka, parašutisté npor. Libor Jiroušek, nrtm. Milošlav Kříž, prap. Petr Směšný, prap. Oldřich Šorf a další. Dukláky čekala tradiční podzimní odborná příprava. V pondělí v 6 hodin ráno je probudil budíček. Program začal výdejem výstroje. Následovala nezbytná teorie střelecké přípravy pod vedením vyškovských velitelů a instruktorů. Střelecká příprava po nezbytném nácviku zahrnovala házení ručního granátu, střelbu z útočné pušky CZ BREN 805 a střelbu z pistole PHANTOM.

Zdravotní kurz

Sportovce neminul ani zdravotní kurz zaměřený na ošetření zraněného, pomoc při obnově životních funkcí a přípravu zraněného k transportu. Topografická příprava se zase stala základem pro devítikilometrový noční orientační přesun v terénu podle mapy. Při něm si dukláci svítili čelovkami a většinu z nich se líbil.

„Parádně jsem si pochod užil. Šel jsem s Bárou Špotákovou a s Ondřejem Synkem,“ vyprávěl kanoista Martin Fuksa. „Noční orientáky mám ráda, protože se dají využít i v běžném životě,“ doplnila ho oštěpařka Špotáková.

V úterý pak příprava pokračovala pod vedením instruktorů Centra dopravní výchovy výcvikem na řídicím cvičišti, který se zaměřoval na kolovou techniku v terénu. Všichni si mohli vyzkoušet jízdu, někteří i řízení terénní nákladní Tatry, lehkého

obrněného vozidla Iveco či osobního terénního automobilu Land Rover Defender.

Respekt k profesionálním vojákům

„Výcvik je součástí naší práce. Je dobře, že si armádní akce vyzkoušíme. K vojákům

mám za to, co dělají, velký respekt,“ uvedla mistryně světa.

Stejně jako Špotáková absolvoval výcvik poněkolkáté i veslařský šampion Ondřej Synek. „Pamatuji si, že když jsem tady byl v roce 2006 poprvé, řídili jsme tanky. Je to nezvyklé, ale poznáváme, jak armáda funguje a co je v ní důležité. Letos mě

bavily střelby. Hlavně z pistole. Jízda s osmi kolovou tatrovkou byla taky skvělá,“ svěřil se nejlepší skifař světa.

Halový mistr Evropy v běhu na 400 metrů Pavel Maslák prohlásil, že k armádě má kladný vztah. „Pro sportovce je dobrá zkušenost osahat si něco nového,“ sdělil a dodal, že se dobře cítil při střelbě ze samopalů.

Zkušenosti z misí

Vítězslav Veselý viděl výcvik v jiných souvislostech. „Parádní, že se setkáme s profesionálními vojáky a instruktory a poznáme se s lidmi, kteří byli třeba na misích v Afghánistánu. S tím se člověk nikde jinde moc nesetká,“ přemítal oštěpař, který své kvality potvrdil při házení granátem nejdelším hodem.

„Sportovci Dukly jsou příslušníci armády, takže pro ně má výcvik určitě význam. Celý rok trénují a závodí a bylo znát, že mají o vojenské procedury zájem. Je na nich vidět ohromná morálka. Jsou to reprezentanti, nic neošidí a dokážou se zakousnout. Na příští rok máme v plánu připravit tandemový seskok z letadla a při přesunu si ukážeme, jak přežít v extrémních podmínkách,“ prozradil velitel výcviku Karel Klinovský.

Foto: Ivana Roháčková

Maskáče místo dresu

Olympijské šampiony a medailisty, oštěpaře Barboru Špotákovou a Vítězslava Veselého, moderního pětibojaře Davida Svobodu, skifaře Ondřeje Synka, kanoisty Josefa Dostála, Lukáše Trefila, Jana Štěrbu, Jaroslava Volfa a Ondřeje Štěpánka (v letech 2006, 2007 oštěpaře Jana Železného, desetibojaře Romana Šebrleho a Tomáše Dvořáka, veslaře Václava Chalupu, sportovního střelce Miroslava Januše) a další téměř třicítka jmen špičkových reprezentantů České republiky spojuje nejen sport, ale také příslušnost k armádě.

Armádní sportovní centrum (ASC DUKLA) Ministerstva obrany ČR je jedním ze tří resortních vrcholových středisek, která dle zákona o podpoře sportu zabezpečují a vytváří potřebné podmínky pro přípravu sportovců a výjimečných sportovních talentů pro státní sportovní reprezentaci.

Hlavním úkolem sportovců, kteří jsou zařazeni do ASC DUKLA, je reprezentovat Českou republiku a armádu na vrcholných světových soutěžích – olympijských hrách, mistrovstvích světa a Evropy, armádních světových hrách a vojenských soutěžích CISM.

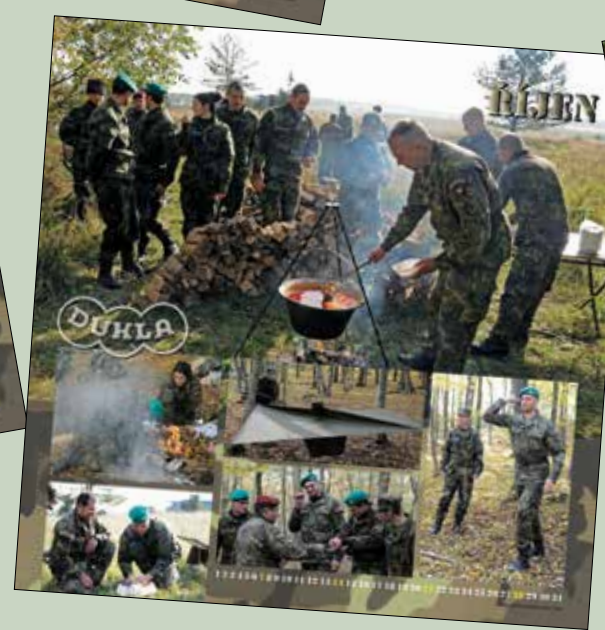
Jeho nejlepší sportovci, medailisté z nejvyšších soutěží, mají možnost se stát vojáky z povolání. Ze současných 176 sportovců v Dukle má tu čest nosit uniformu pouze elita třiceti nejúspěšnějších. Kromě vrcholového sportování tak musí zvládnout i vojenský výcvik.

Všichni absolvovali povinný přijímač a každoročně si vojenské dovednosti doplňují vojenskou odbornou přípravou. Ta se již pátým rokem (2006, 2007, 2015, 2016, 2017) uskutečňuje na podzim pod vedením profesionálních velitelů a instruktorů Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově, a to s využitím speciálních cvičišť přilehlého vojenského výcvikového prostoru Březina.

Tato příprava je vždy zaměřena na rozvoj znalostí a dovedností v základních činnostech vojáka, jako je topografická, taktická, střelecká a zdravotnická příprava či ochrana proti zbraním hromadného ničení, ale i některých speciálních vojenských dovedností.

V rámci této vojenské odborné přípravy se sportovci procvičují, stejně jako jiní vojáci, ve střelbě s novými zbraněmi, seznamují se s novou armádní technikou a výzbrojí, absolvovali noční přesuny v terénu podle mapy se zátěží, procvičují záchranu zraněných či některé taktické postupy vojáka na bojišti a přežití v krizových situacích. V roce 2015 absolvovali kurz S.E.R.E., včetně nácviku praktik S.E.R.E. v oblasti psychologické přípravy. Výcvik trvá minimálně dva dny a každý rok je jeho obsahová náplň jiná.

Text a foto: Ivana Roháčková

Zlatobílá bunda, kulich Raškovka a číslice 100

Česká olympijská reprezentace chce znovu být – co se týče oblečení – originální, nápaditá a jedinečná. V únoru se sportovci obléknou na ZOH 2018 do korejského Pchjongčchangu opět v kolekci od firmy Alpine Pro a s řadou novinek. Detailní představení olympijského oblečení pro hry v Jižní Koreji se uskutečnilo večer 20. listopadu v pražském Mánesu.

Na vývoji jednotlivých kusů se pro změnu podílel i tým zkušených olympioniků. Jako nejnáročnější uživatelé sportovního oblečení vytvořili čtyřčlenný tým expertů.

Například Kateřina Neumannová se starala o vzhled, barvy, čepice a detaily. „Chtěli jsme vytvořit funkční materiál, který bude zároveň dobře vypadat,“ říká zlatá medailistka v běhu na lyžích z Turína 2006.

Bývalý skikrosář Tomáš Kraus naopak zodpovídá za svrchní části kolekce. „Snažil jsem se, aby byl materiál opravdu funkční. Hodně se mi líbí dlouhé zapínací lemy na rukávech, různá stahování. Přinesl jsem na setkání s Alpine Pro až dvanáct bund, které mi během závodní kariéry přišly kvalitní. Téměř z každé jsme něco přenesli právě do této kolekce,“ popsal Kraus.

Veslař Ondřej Synek se věnoval spodnímu prádlu, sportovní ředitel ČOV a bývalý rychlostní kanoista Martin Doktor zase technickým částem kolekce.

Čeští sportovci nadále zůstanou oděni do národních barev, nechybí ani motiv

zlaté na podšívce jedné z bund. Logem se tentokrát stane číslice 100, jež značí stoleté výročí od založení Československé republiky.

Text a foto: Ivana Roháčková

Ledovým korytem na saních a bobech do Koreje

Jízda na bobech a jízda na saních jsou dvě sportovní odvětví začleněná do ASO různé, jejichž závodní sezona 2017/2018 vyvrcholí na ZOH v Pchjongčchangu. Nyní si ve zkratce můžeme představit závěr cesty, která do Koreje vede.

#bobemdokorey

Do olympijské přípravy reprezentačního družstva Českého svazu bobistů a skeletonistů se zapojili Jan Stoklásk, Dominik Suchý a Jan Šindelář. V předsezonní přípravě byl nejvytíženější právě poslední jmenovaný Honza Šindelář, jehož ještě bezprostředně před olympiádou čeká účast na juniorském MS. Závodníci Dukly postupně absolvovali kondiční soustředění v Polsku, přípravu na startovním trenažeru a mistrovství Německa v bobových startech (Oberhof) i první soustředění na chlazených drahách v Lillehammeru (NOR), Pchjongčchangu (KOR) a Königssee (SRN). Body do světového žebříčku, který bude ke dni 14. ledna 2018 rozhodujícím kritériem pro kvalifikaci na olympijské hry, začali bobisté sbírat na Evropských pohárech v Lillehammeru, Altenbergu a Königssee. Dále ještě před Vánocemi budou startovat na závodech Světového poháru ve Winterbergu a mistrovství Evropy v Igls. Závěr kvalifikační periody obstarají po Novém roce SP v Altenbergu a Sv. Mořici.

Saně, hrrr na ně!

Seniorskou sáňkařskou reprezentaci tvoří kompletně příslušníci ASO Dukla různé. Konkrétně to jsou pod vedením trenéra Františka Halíře dvojkaři Antonín Brož s Lukášem Brožem a Jaromír Kudera s Matějem Kvíčalou, jedničkař Ondřej Hyman a jedničkařka Tereza Nosková. Letní období bylo naplněno společným budováním fyziky pod dohledem specialisty, kondičního trenéra Romana Gomoly. Speciální příprava zahrnovala sérii tréninkových výjezdů na chlazený startovní trenažer do Oberhofu a čtveřici výcvikových táborů na chlazených sáňkařských drahách, včetně mezinárodního tréninkového kempu v Koreji. Důležitou částí přípravy na olympiádu byla také spolupráce s Technickou univerzitou v Liberci na optimalizaci materiálu závodního vybavení. Sáňkařům končí kvalifikační období ještě o dva týdny dříve než bobistům, tedy k 31. prosinci 2017. K bodům získaným do světového žebříčku v předchozí sezoně 2016/2017 tak budou moci přidat další ještě ve třech evropských (Igls,

Winterberg, Altenberg) a dvou zámořských (Calgary, Lake Placid) zastávkách seriálu Světového poháru. V závěru ledna, ještě před vytoženým odletem na olympijské hry, potom sáňkaře čeká šampionát starého kontinentu.

Text: Jan Kinkor

Foto: archiv ČSB a Ivana Roháčková

Lyžařské hvězdy a hvězdičky

Na zimní olympijské hry se v únoru příštího roku od Ještědu do jihokorejského Pchjongčchangu vydá početná skupina lyžařů Dukly Liberec. Někteří s medailovými ambicemi, jiní s přáním zařadit se do uznávané lyžařské společnosti a pro někoho bude úspěchem už samotná nominace na tuto vrcholnou sportovní akci. Přestože do zahájení her zbývá ještě téměř dva měsíce, zeptali jsme se několika dukláků, na které bude nepochybně soustředěna velká pozornost, na hodnocení jejich předolympijské přípravy a s jakým „korejským vysvědčením“ by byli spokojeni.

KRYŠTOF KRÝZL

V 31 letech se tento alpský lyžař blíží svému vrcholu, a proto by chtěl na své čtvrté olympiádě zužitkovat své dosavadní zkušenosti. „Po několika zdravotních problémech, včetně letošního operace menisku, se už cítím fit. Velice užitečný byl měsíční pobyt na Novém Zélandu, kde jsem se sešel s řadou výborných lyžařů a velkým přínosem byly pro mě tréninky. Potěšilo mě i vítězství v tamějším poháru, v němž se sešla dost velká konkurence. Spokojený jsem byl i se soustředěním v Itálii a pak už začala série závodů v Evropě a v Jižní Americe. Když se mi sezona vydaří podle představ, tak snad bude úspěšné i mé vystoupení na olympiádě,“ věří Kryštof.

ESTER LEDECKÁ

Především v paralelním obřím slalomu snowboardistek bude patřit mezi největší české naděje na medaili. Už koncem října pak vstoupila obřím slalomem i do závodů Světového poháru v alpském lyžování. Rozhodla se tedy pokračovat v unikátním obojživelnictví. „Časově je tato kombinace dost náročná, ale baví mě pestrost. Tréninků a závodů je hodně, někdy pomalu ani nevím, v které jsme zemi. Zato si však pamatuji, že začátkem listopadu jsem se vydala do USA a pak do Kanady (úsměv) se záměrem pracovat především na snowboardu a posunout se trochu i na lyžích. Na mé přípravě i taktice v závodech se podílí jedenáct lidí. Je to dost, ale já jim všem věřím, že se dokážou domluvit a já od nich dostanu optimální výrok. Pokud jde o závody v Koreji, tak nejsem typ, který by se před nimi roztřásl. Ale abych se už předem nedostávala pod nějaký tlak, tak každý z mého týmu, kdo řekne slovo olympiáda, musí zaplatit deset eur, které potom na společné večeři utratíme,“ prozradila se smíchem.

EVA SAMKOVÁ

Příprava na obhajobu zlaté medaile z olympiády v roce 2014 v Soči poslala tuto snowboard-crosařku na sedm tréninkových týdnů hodně daleko. Na své trase vystřídala pobyty na Novém Zélandu, v Chile a Argentině. Kromě tréninků na sněhu s dalšími členy svého týmu sledovala, jak se jí daří zvládnout aklimatizaci. „V letní přípravě jsem hodně času věnovala posilovně, jízdě na kole a běhu. Soustředila jsem se také na posilování horní části těla, protože sílu potřebuji hlavně na startech. Lépe jsem se cítila u fyzioterapeuta po cvičení ramen. Ze sedmitýdenního a pro mě zcela výjimečného zámořského soustředění stojí ještě za zmínku tréninky rozdílných druhů skoků. Vrcholem sezony je samozřejmě olympiáda, ale myslím si, že je zbytečné se o ní tak dlouho před jejím zahájením bavit. Ostatně nemá cenu na ni myslet ani v den závodu,“ netají svůj názor vítězka posledního ročníku Světového poháru.

MARTIN JAKŠ

Dlouho byl benjámkem klasických lyžařů-běžců a v letošní sezoně je nejstarší. A po mnoha letech přešel od trenéra Petráska pod finského kouče Ilkku Jarvu. „Největší změnu pociťuji ve vyšším tréninkovém objemu a v neobvykle nižší intenzitě. Z mého tréninkového programu zmizelo kolo, které jsem často využíval a občas na něm i závodil. Změny pro mě problémem nebyly, za větší objemy jsem byl dokonce rád. Je pozitivní, že Ilkka má snahu posunout české běžecké lyžování k úspěchům a zatím všechno funguje. Více nám však prozradí až výsledky. Pomáhají mi příjemné vzpomínky na olympiády ve Vancouveru i v Soči. V Koreji to budou zřejmě mé poslední hry, takže bych se chtěl rozloučit dobrým výsledkem,“ vyslovuje své přání.

MIROSLAV DVOŘÁK

Řadu let špičkový reprezentant v severské kombinaci, pravidelný účastník světových šampionátů se zkušenostmi ze dvou olympiád. Letos se po dvou letech mohl naplno připravovat bez zdravotního omezení. „Letní přípravu jsem absolvoval v pohodě a náročný trénink přinesl i dobré výsledky v letním Světovém poháru. S Portyem jsme vyhráli sprint dvojic a v jednotlivcích jsem dvakrát pronikl do elitní desítky. Byl to určitě dobrý impuls do podzimní přípravy, která pak pokračovala v Rakousku, Německu a Finsku. Před olympiádou mě čeká ještě několik závodů Světového poháru a dvě soustředění. Do Koreje se vydám s přáním protlačit se do elitní desítky,“ usmívá se spolehlivý sdruženář.

TOMÁŠ PORTYK

Další stálice v severské kombinaci si pochvaluje letní přípravu i čtvrté a sedmé místo v individuálních závodech ve SP. „Posílil jsem psychiku, testoval nový materiál, věnoval se běhu a úspěšně řešil zdánlivé drobnosti. Cítím se připravený lépe než před Soči. Teď už všechno směřuje ke Koreji, kde se před olympiádou budeme dva týdny aklimatizovat, ale určitým problémem mohou být závody pozdě večer. V sezoně totiž skáče ráno a odpoledne běháme. Jsem dobře připravený a chci podat svůj nejlepší možný výkon,“ slibuje před svojí druhou účastí pod pěti kruhy.

VIKTOR POLÁŠEK

Tento letošní juniorský mistr světa je největší českou nadějí ve skoku na lyžích. „Loňská sezona byla má zatím nejvydařenější, ale teď už se plně soustředuji na tu letošní. Práce, kterou s trenérem Richardem Schallertem všichni odvádíme, je těžká, ale určitě se vyplatí. Jsem moc spokojený s tím, jak se stále zlepšuji. Olympiáda je obrovská motivace a potěší mě hlavně kvalitní výkon,“ říká skromně.

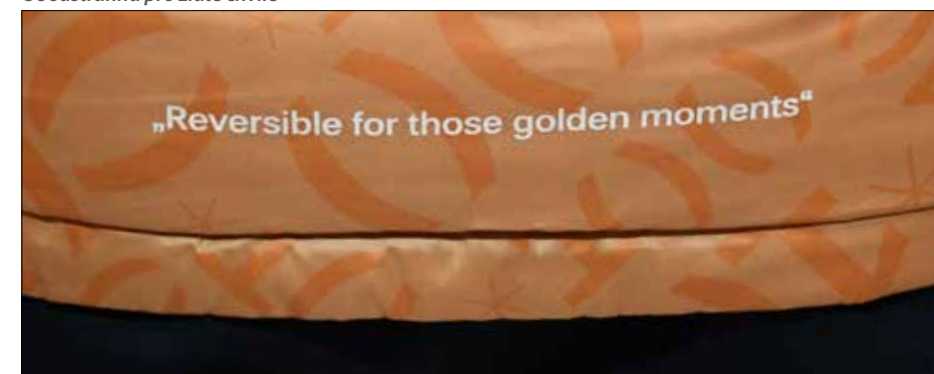

NIKOL KUČEROVÁ

Nejllepší česká skikrosařka se na olympiádu připravuje už několik měsíců. „Výjimečné bylo třítydenní soustředění v Austrálii, kde jsem si na sněhu v srpnu užila. Užitečný byl i týden v Chorvatsku i dva pobyty ve Švýcarsku a Rakousku. Do Vánoc mě čeká ještě několik závodů Světového poháru a dva či tři ještě v lednu. Na olympiádě v Soči se mi po sportovní stránce nedařilo, teď v Koreji bych při shodě příznivých okolností chtěla skončit v elitní desítce,“ zdůrazňuje své představy.

Oboustranná pro zlaté chvíle

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková

Vojenské športové centrum Dukla oslavovalo 50. výročie vzniku

Vojenské športové centrum Dukla Banská Bystrica vzniklo 1. septembra 1967, a teda v tomto roku dovŕšilo svoje okrúhle 50. výročie založenia. Pri tejto slávnostnej príležitosti vedenie VŠC Dukla usporiadalo slávnostný večer, na ktorom boli ocenené najvýznamnejšie úspechy členov tohto strediska v troch kategóriách.

Prvou kategóriou oceňovania bolo udeľovanie Pamätných medailí ministra obrany, ktoré odovzdával minister Peter Gajdoš osobne. Toto vojenské uznanie si vyslúžili pplk. v.v. MUDr. Ján Benda, pplk. v.v. Štefan Golítko, mjr. v.v. Jiří Koukal, pplk. v.v. Ing. Július Nyárjaš, pplk. v.v. Ján Šaffa, pplk. v.v. Dušan Valent, pplk. v.v. František Vavrinčík, pplk. v.v. Andrej Zachar a Mgr. Miroslav Sluňný.

Medzi ocenenými nechýbali olympijskí víťazi a medailisti, ktorým čestné uznanie odovzdal prezident Slovenského olympijského výboru Anton Siekel a riaditeľ VŠC Dukla pplk. Roman Benčík.

Nemenej dôležitými osobnosťami nášho športového centra sú tréneri olympijských víťazov, ktorým bol udelený pamätný list v ďalšej, tretej, kategórii. Toto ocenenie si od riaditeľa VŠC Dukla Romana Benčíka a viceprimátora mesta Banská Bystrica Jakuba Gajdošika prevzali Juraj Benčík (tréner Jozefa Pribilineca), Daniel Kuzmin s Juraj Sanitra (tréneri Anastasie Kuzminovej), Jozef Martikán (tréner a otec Michala Martikána) Peter Mráz (tréner Eleny Kaliskej) a Matej Spišiak (tréner Mateja Tótha). Pamätný list

ako podakovanie za dlhoročný prínos dostali aj tréner džudistov Jiří Synek, historicky prvý veliteľ Dukly Banská Bystrica plk. Imrich Gibala (in memoriam), za ktorého ocenenie prevzala jeho dcéra a ocenený bol aj najdlhšie pôsobiaci veliteľ Dukly plk. Ivan Čierny.

Zámerom osláv bolo retrospektívne pripomenúť históriu a úspechy vojenského športového centra a oceniť osobnosti slovenského a svetového významu.

Celý večer sa niesol v slávnostnej atmosfére, čomu dopomohli významné osobnosti slovenského spoločenského a športového života. Celým večerom sprevádzal moderátor Marcel Forgáč a jednotlivé kategórie oceňovaných osobností boli preložené zaujímavými a vskutku originálnymi hudobnými, či tanečnými číslami slovenských, najmä folklórnych, umelcov.

VŠC Dukla Banská Bystrica je najúspešnejším slovenským strediskom prípravy športovej reprezentácie a veríme, že v jej podmienkach vyrastie ešte množstvo olympijských medailistov.

Text: Ing. Katarína Vidiečanová

Foto: Ján Miškovič

Prierez históriou Dukla Banská Bystrica

- 1965 do Banskej Bystrice premiestnili prvú armádne športové družstvo – futbal
- 1965 príchod ASD atletika
- 1966 príchod ASD lyžovanie – skok
- 1966 vznikla športová rota v rámci vojenského útvaru – veliteľ roty Vladimír Kovačič
- 1967 vzniklo Armádne stredisko AS ako samostatný útvar do AS premiestnili ASD džudo
- 1968 veliteľ AS Dukla Imrich GIBALA do AS premiestnili ASD vzpieranie Prvý účastník zimných olympijských hier – Jaroslav JANDA – zjazdové lyžovanie Prvý účastník olympijských hier – Ladislav PETRÁŠ – futbal
- 1969 do AS premiestnili ASD športová gymnastika zo ŽŤU Bratislava
- 1970 do organizačnej štruktúry AS sa pričlenilo ASD vodné pólo v Žiline v Liptovskom Mikuláši – Okoličnom začala sa budovať odlúčená základňa ASD : biatlon, moderný päťboj, šerm, športová strelba
- 1972 Veliteľ AS Dukla Karel ČERNÝ
- 1973 Prvý medailista MS – Karel KODEJŠKA – lety na lyžiach Prvá medaila ME – Ivan KOVÁČ, Jozef SAMBORSKÝ, Ján ŠIŠOVSKÝ – atletika, štafeta 4x 2kolá, hala
- 1974 AS dostalo štatút „Stredisko vrcholového športu“ ASVŠ
- 1975 Prvý majster sveta – Karel KODEJŠKA – lety na lyžiach
- 1976 Prvý olympijský medailista – Bohumil STARNOVSKÝ – moderný päťboj Prvý medailista ME juniorov – Vladimír KOCMAN – džudo
- 1977 Veliteľ ASVŠ Dukla Jozef NAGY
- 1978 Prvý juniorský majster Európy – Karel PURKERT – džudo
- 1979 Prvý medailista MS juniorov – Jozef SKALNÍK – biatlon
- 1980 Prvý olympijský víťaz – František KUNZO – futbal
- 1982 Veliteľ ASVŠ Dukla Vladimír KOVAČIČ
- 1985 vzniklo Stredisko vrcholového športu mládeže SVŠM
- 1986 Veliteľ ASVŠ Dukla Ondrej ZELEŇANSKÝ Prvý majster Európy – Jozef PRIBILINEC – atletika
- 1990 Veliteľ ASVŠ Dukla Ivan ČIERNY
- 1991 Čsl. armáda sa stala členom „Medzinárodnej rady vojenského športu“ CISM
- 1994 reorganizácia ASVŠ a zmena názvu na Armádny športový klub AŠK vznikli nové ASD športová strelba a vodný slalom Prvý juniorský majster sveta – Michal MARTIKÁN – vodný slalom
- 1995 Prvé zlato zo Svetových vojenských hier – Igor KOVÁČ – atletika
- 1996 Prvá olympijská medaila v ére samostatnosti Slovenska – Jozef GÖNCI – športová strelba

7 olympijských víťazov

22 olympijských medailí

- Prvá zlatá olympijská medaila v ére samostatnosti Slovenska – Michal MATRIKÁN – vodný slalom
- 2001 Riaditeľ AŠK Dukla Ľubomír ROŠKO
- 2004 Prvá zlatá olympijská medaila Slovenky v histórii novodobých olympijských hier – Elena KALISKÁ – vodný slalom
- 2006 Vznik Vojenského športového centra Dukla Banská Bystrica Dukla Trenčín

- 1969 vznik Armádneho strediska Dukla Trenčín prvý veliteľ pplk. E. Bella
- 1974 AS dostalo štatút „Stredisko vrcholového športu“ ASVŠ Prvý majster sveta – Anton TKÁČ – dráhová cyklistika
- 1976 Prvý olympijský víťaz – Anton TKÁČ – dráhová cyklistika Prvý medailista MS juniorov – Ladislav KOVACS – vzpieranie Prvý medailista ME juniorov – Ladislav KOVACS – vzpieranie
- 1979 veliteľ ASVŠ pplk. D. Čikel
- 1982 veliteľ ASVŠ pplk. R. Vilček
- 1983 Prvý medailista ME – Jozef SCHWENDTNER – zápasenie Prvý juniorský majster sveta – Jozef SCHWENDTNER – zápasenie
- 1985 vzniklo Stredisko vrcholového športu mládeže SVŠM
- 1987 Prvý juniorský majster Európy – Richard MATEJKA – zápasenie
- 1988 veliteľ ASVŠ pplk. Ján Vlčko
- 1994 reorganizácia ASVŠ a zmena názvu na Armádny športový klub AŠK Prvý majster Európy – Ján GERMÁNUS – silový trojboj
- 1995 veliteľ AŠK plk. František Lacko
- 1996 Prvá olympijská medaila v ére samostatnosti Slovenska – Slavomír KŇAZOVICKÝ – rýchlostná kanoistika
- 1999 veliteľ AŠK mjr. Ľubomír Vacek
- 2006 Vznik Vojenského športového centra Dukla Banská Bystrica

VŠC DUKLA Banská Bystrica

- 2008 Zisk dvoch zlatých medailí na olympijských hrách v Pekingu zásluhou Eleny KALISKEJ a Michala MARTIKÁNA vo vodnom slalome
- 2010 Prvá zlatá olympijská medaila na zimných olympijských hrách – Anastasia KUZMINOVÁ – biatlon
- 2012 Michal MARTIKÁN získal na svojej piatej olympiáde piatu medailu 2-2-1
- 2014 Anastasia KUZMINOVÁ obhájila zlatú olympijskú medailu v rýchlostných pretekoch
- 2016 Matej TÓTH olympijský víťaz v chôdzi na 50 km

Přátelské vazby přetrvávají desítky let

Československo se rozpadlo před čtvrtstoletím, ale armádní sportovní centra pod hlavičkou Dukly bezvadně fungují v obou nástupnických zemích. Je milou tradicí, že bývalí sportovci z obou zemí nezapomínají na společné působení v dukláckých oddílech a někdejší československé reprezentaci a dochází k přátelským návštěvám a setkáním.

K jednomu z nich došlo v Banské Bystrici při příležitosti oslav padesátého výročí vzniku vojenského vrcholového sportu na Slovensku. Na východ zamířila 5. října osmadvacetičlenná delegace složená z významných zástupců pražské Dukly a ve výpravě byli i sportovci, kteří své nejlepší roky spojili s působením pod Urpínem, tedy v Dukle Banská Bystrica.

Do první kategorie patří například bývalí atleti Imrich Bugár, Václav Fišer nebo ředitel ASC DUKLA Jaroslav Přišćák, do druhé zase moderní pětibojář Bohumil Starnovský nebo skokan na lyžích Karel Kodejška.

Ač byl první jmenovaný Pražák, nastoupil do Banské Bystrice. „V Dukle Praha moderní pětiboj nebyl, a tak jiné řešení tenkrát nepřipadlo v úvahu. Nakonec jsem tam zůstal šest let. Měl jsem rodinu, takže jsem mohl dojíždět domů. Byly to pěkné roky, rád na to vzpomínám. V Dukle jsme měli bezvadné podmínky,“ vyprávěl Bohumil Starnovský, který v Banské Bystrici působil v letech 1975–1981.

V té době dosáhl i svého největšího úspěchu, kterým byla stříbrná olympijská

medaile ze soutěže družstev na hrách 1976 v Montrealu. „Na setkání se slovenskými kolegy se vždycky moc těším. V Bystrici jsem prožil kus mládí a dodnes tam mám kamarády,“ prozradil čtyřiašedesátiletý Starnovský, který je s pětibojem stále ve styku. „Bydlím kousek od Poděbrad, kde má Dukla Praha zázemí pro parkúr, a protože se kolem koní pohybují, tak se se současnou pětibojářskou generací znám.“

Karel Kodejška přišel do Banské Bystrice v době, kdy tamější Dukla teprve vznikala. „Nedostal jsem se do Dukly Liberec, ale měl jsem štěstí v tom, že na Slovensku založili vojenský sportovní oddíl. Pamatuji si, že jsme nejdříve bydleli v takových pracovních domcích. Na základě výsledků jsem tam působil dvanáct sezon,“ vzpomínal rodák z Lomnice pod Popelkou, kde ještě v sedmdesáti trénuje mladé adepty skoku.

„Do Bystrice se vždycky rád vracím. Byl jsem tam i na čtyřicátém a pětáctýřicátém výročí vzniku slovenské Dukly,“ pokračoval skokan, který se proslavil zejména v letech na lyžích. V roce 1973 získal na šampionátu v Oberstdorfu bronz a o dva roky později se stal v Kulmu mistrem světa.

„Tenkrát byla u nás silná skokanská generace. Byl docela problém se do reprezentace dostat,“ dodal Karel Kodejška, který v roce 1975 skončil čtvrtý na Turné čtyř můstků a vyhrál ankety Král bílé stopy a Sportovec roku.

Text: Milan Novotný (Pražský deník)

VŠC DUKLA BANSKÁ BYSTRICA sumár medailí 1967 – 20.september 2017

	ZLATO	STRIEBRO	BRONZ	
Olympijské hry	10	6	6	22
Majstrovstvá sveta	81	77	89	247
Majstrovstvá Európy	102	93	103	298
Majstrovstvá sveta juniorov	33	40	37	110
Majstrovstvá Európy juniorov	56	49	67	172
SPOLU	282	268	302	849

Miroslav Sluňný, František Vavrinčík, Ján Šaffa, Július Nyárjaš, minister obrany SR Peter Gajdoš, Dušan Valent, Jiří Koukal, Ján Benda

Jubilea Miloslava Jíchy

Dlouholetý sekretář fotbalistů Dukly Praha Miloslav Jícha oslavil v roce 2017 dvě významná jubilea – životní, kdy dovršil věk 80 let, a duklácké, kdy uplynulo 60 let od počátku jeho funkcionářského působení u tehdejšího fotbalového oddílu pražské Dukly.

Rodák z pražských Košíř měl jako každý kluk rád fotbal. Od šestnácti nastupoval za mládežnická družstva Dukly, která tenkrát vedl Bohumil Musil. A byl to právě on, kdo v mladém fotbalistovi rozpoznal schopného organizátora a doporučil mu, aby se dal na dráhu fotbalového funkcionáře. Miloslav Jícha jej poslechl a dodnes je mu za jeho radu vděčný.

Funkci sekretáře začal vykonávat v roce 1957, zpočátku u mládežnické základny Dukly, v roce 1960 pak u celku dospělých. Náplní jeho práce byla a stále je organizace zápasů fotbalistů Dukly. V případě utkání na Julisce to znamená zajistit přítomnost policejních složek a hasičského záchranného sboru a postarat se o zdravotnickou, pokladní a pořadatelskou službu, a pokud Dukla hraje na hřišti soupeře, jde například o zabezpečení ubytování a stravování mužstva a realizačního týmu. Samozřejmostí je i pravidelný kontakt s funkcionáři ostatních prvoligových klubů.

Miloslav Jícha zažil ve své funkci řadu úspěchů fotbalistů Dukly. Za nejúspěšnější

období klubu považuje konec 50. a začátek 60. let, kdy tým z Julisky patřil k nejlepším v Evropě a tvořil základ čs. reprezentace, která na MS v Chile 1962 získala stříbro. Nejlepšího klubového výsledku v dosavadní historii pak podle něho Dukla dosáhla v sezóně 1966/67, kdy se probojovala až do semifinále tehdejšího Poháru mistrů evropských zemí, v němž byla vyřazena Celtikem Glasgow, pozdějším celkovým vítězem soutěže.

Fotbalová Dukla ovšem zažila i těžká období. To nejhorší začalo sezonou 1993/94, kdy klub sestoupil až do České fotbalové ligy. V ní strávil dva roky a teprve po sloučení s FC Portál Příbram se v ročníku 1996/97 hrála na Julisce 2. liga, kterou Dukla suverénně vyhrála. Hned nato se však tým dospělých přestěhoval do Příbrami a Miloslav Jícha potom plných deset let působil ve funkci sekretáře příbramského prvoligového klubu. Byl rád, že měl možnost pracovat tam, kde byl vrcholový fotbal, ale dění v Dukle, která v té době hrála nanejdůležitější Pražský přebor, pochopitelně

sledoval dál. Jak ale sám říká, už tehdy ani nevěřil, že by se profesionální soutěž ještě někdy mohla na Julisku vrátit.

Když ale FK Jakubčovice přenechal Dukle druholigovou licenci, oslovili ho funkcionáři z Julisky, zda by jim nepomohl. Jejich přání rád vyslyšel, protože vrátit se tam, kde začínal, považoval za svoji morální povinnost. Postup Dukly zpět do 1. ligy v sezoně 2010/11 pak hodnotí jako zasloužený, protože podle něho svoji historii a svými výsledky z minulosti mezi naše nejlepší kluby bezesporu patří.

Miloslav Jícha obdržel za svoji dlouholetou činnost ve fotbale několik významných ocenění. V roce 2006 Cenu JUDr. Václava Jíry za celoživotní práci ve fotbalovém hnutí, v roce 2016 cenu Českého klubu fair play za celoživotní příkladnou práci pro rozvoj sportu a výchovu nových sportovních talentů a letos Cenu Františka Hrdličky určenou pro osobu mimo fotbalový trávník, která během svého působení zanechala nerasmazatelnou stopu v profesionálním klubu. Všechny těchto uznání si velice váží a na otázku, co pro něho fotbalová Dukla znamená, odpoví prostě: „Dukla pro mě byla vždy na prvním místě, zasvětil jsem jí celý svůj život.“

Text: Pavel Nekola
Foto: Ivana Roháčková

Jubilanti armádního sportu dne 5. 12. 2017 – fotbalisté, hokejisté a házenkáři s gratulanty

I v letošním roce došlo k setkání jubilantů armádního sportu Dukla. V DAP Praha jsme 5. prosince společně osobně pogratulovali k významnému životnímu jubileu všem, kteří mohli přijet.

Tady připomínáme ty, kteří oslavili či oslaví narozeniny v posledním čtvrtletí roku 2017.

Oldřich HEJDUŠEK, nar. 1. října 1957, veslování

Jako kormidelník (s výškou postavy 160 cm) se podílel na čtyřech stříbrných (1979 Bled, 1993 Račice, 1996 Glasgow, 2009 Poznaň) a dvou bronzových medailích z mistrovství světa (1982 Luzern, 1991 Vídeň). Na mistrovství Evropy 2007 dovedl osmiveslici k mistrovskému titulu. Jeho nejlepším výsledkem ze tří olympijských startů (LOH 1980, 1988, 1992) je šesté místo na dvojce s kormidelníkem z Moskvy.

Květoslav MAŠITA, nar. 2. října 1947, motorismus

Legendární motocyklový závodník, který během své závodní kariéry startoval ve 13. šestidenních motocyklových soutěžích. V letech 1970, 1971, 1973, 1974, 1977 a 1978 byl členem vítězného čs. družstva. V letech 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976 a 1977 se stal mistrem Evropy v terénních motocyklových soutěžích v kubatuře 350 cm³ na motocyklech JAWA. Nejúspěšnější motocyklový soutěžní jezdec historie.

Oldřich KNAP, nar. 2. října 1932, lyžování

Jeden z lyžařských nadšenců, který stál u zrodu liberecké Dukly. V Armádním středisku vrcholového sportu působil až do svého odchodu do důchodu v řadě odpovědných funkcí.

Pavel PAZDÍREK, nar. 14. října 1937, plavání

Stříbrný medailista mistrovství Evropy 1958 na 200 m motýlek. Zúčastnil se i LOH 1960 v Římě. Po ukončení závodní kariéry pracoval jako metodik, trenér a dlouhodobě jako funkcionář Správy vrcholového sportu MO.

Jaroslav BENDL, nar. 15. října 1947, fotbal

Čtyřnásobný reprezentant, důrazný levý obránce, který v dresu pražské Dukly strávil neuvěřitelných 10 let. Odchovanec Velké Dobré na Kladensku přišel v roce 1967 do juniorky a po roce již hrál ligu. Po ukončení kariéry pracoval na správě vrcholového sportu MO, později v u Hasičského záchranného sboru.

Jan NOVÁK, nar. 16. října 1942, plavání

Dvojnásobný přemožitel kanálu La Manche v letech 1974 a 1975. Původně aktivní vojenský pilot se společně s Františkem Venclovským, prvním čs. přemožitelem kanálu La Manche, proslavil přeplaváním jezera Bajkal. V osmdesátých letech minulého století pracoval jako funkcionář armádního vrcholového sportu, stal se i poslancem

Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Pracuje jako novinář a je propagátor zimního a dálkového plavání.

Jaroslav JANDA, nar. 17. října 1942, lyžování

Od roku 1963 v Dukle Banská Bystrica a později v Dukle Liberec. Pětinašobný mistr Československa ve sjezdu. Účastník X. ZOH v roce 1968 v Grenoblu. Držitel čs. rekordu ve sjezdu na lyžích – letmý kilometr v italské Ceruinii. Po ukončení závodní kariéry metodik v Dukle Liberec a později tajemník ASO Dukla kanoistiky.

Tadeáš KRAUS, nar. 22. října 1932, fotbal

Československý fotbalový reprezentant, účastník dvou mistrovství světa (1954 ve Švýcarsku a 1958 ve Švédsku). Za čs. reprezentaci odehrál 23 zápasů a v nich dal 6 branek. V lize hrál nejprve za Duklu Praha (tehdy ÚDA Praha), ale v roce 1956 přestoupil do Sparty Praha, s níž spojil svůj fotbalový osud. Po skončení kariéry roku 1971 se stal trenérem, vychoval řadu vynikajících fotbalistů, a i proto roku 2001 obdržel Cenu Václava Jíry.

Zdeněk FIFKA, nar. 3. listopadu 1942, vodní slalom

Dvojnásobný mistr světa ve sjezdu na divoké vodě v kánoji dvojic a hlídek v letech 1965 a 1967 vždy s Jiřím Dejlem. Po ukončení závodní kariéry působil jako trenér vodního slalomu a jako šéftrenér Armádního sportovního oddílu Dukla různě.

Vlastimil JANSA, nar. 27. listopadu 1942, šachy

Šachový velmistr s nejlepším výkonem 2 550 bodů ELO. Stříbrný medailista šachové olympiády družstev v roce 1982, což je dosud největší úspěch našeho šachu. Čtyřnásobný mistr republiky v šachu jednotlivců, osminásobný mistr republiky v soutěži

družstev, vždy v dresu Ústředního domu armády Praha.

Milan DOLEČEK, nar. 30. listopadu 1957, veslování

Bývalý český veslař, po skončení závodnické kariéry pak úspěšný veslařský trenér. Trénoval i svého syna Milana Dolečka ml., ale především Ondřeje Synka, kterého přivedl k pěti titulům mistra světa a ke třem olympijským medailím.

Jako závodník se zúčastnil LOH 1980 v Moskvě a LOH 1988 v Soulu. V Moskvě byl členem posádky osmiveslice, která vyjela čtvrté místo, v Soulu pak vesloval na čtyřce s kormidelníkem, která skončila osmá. Na mistrovství světa ve veslování byl jeho největším úspěchem bronz na dvojce s kormidelníkem z MS 1982 v Luzernu.

Jiří ČTVRTEČKA, nar. 2. prosince 1942, kanoistika

Stříbrný medailista mistrovství světa v roce 1975 v kánoji dvojic na 500 m společně s Tomášem Šachem. Bronz získal i na mistrovství světa v roce 1970 a mistrovství Evropy 1967 a 1976. Zúčastnil se XIX., XX. a XXI. olympiády. Po ukončení závodní kariéry pracoval jako trenér a šéftrenér ASO Dukla. Dodnes aktivní v Českém klubu olympioniků a v Nadaci české sportovní reprezentace.

Ivan VOBORNÍK, nar. 19. prosince 1947, fotbal

Začínal ve Slavoji DAULE, v letech 1968 až 1969 působil v ligové Spartě, pak v Teplicích a Slávii. V roce 1974 skončil v pražské Dukle, kde v letech 1976 až 1978 pracoval jako tajemník sportů, metodik, starší trenér ASD motorismu a před ukončení služebního poměru opět jako metodik. Nyní se pohybuje v pražském fotbale jako organizační pracovník a manažer.

Jan SMOLÍK, nar. 24. prosince 1942, cyklistika

Vítěz Závodu míru v roce 1964. Účastník LOH v Tokiu i Mexiku a mistrovství světa v cyklistice v letech 1966, 1967, 1969 a 1971. Po ukončení úspěšné závodní kariéry trenérem v Dukle Brno.

Do cyklistického nebe 1. listopadu dospurtoval trojnásobný účastník OH, stříbrný medailista v tandemu 1956 z Melbourne, mistr světa ve sprintu 1953, pardubický rodák a srdcem "dukálák" Václav Machek. Mistr světa ve sprintu v Bukurešti 1953, několikanásobný držitel titulů mistra republiky, účastník světových a evropských šampionátů. Později trenér olympijského vítěze Jiřího Dalera v Tokiu a mistra světa Ivana Kučírka a dalších. Cyklista tělem i duší, který byl roce 2000 Magistrátem města Pardubic zařazen mezi nejúspěšnějších deset sportovců dvacátého století Pardubického kraje, je uveden na chodníku "Slávy legend sportu" před zimním stadionem v Pardubicích.

V prosinci by se dožil úctyhodných 92 let. Čest jeho památce!

Text: Ivana Roháčková, foto: archiv Václava Machky

Sportovní akce	zlato	stříbro	bronz	celkem
Mistrovství světa	12	14	12	38
Mistrovství Evropy	12	7	10	29
Mistrovství světa do 23 let	1	1	2	4
Mistrovství Evropy do 23 let	3	1	1	5
Mistrovství světa juniorů	4	1	3	10
Mistrovství Evropy juniorů	5	5	4	14
Světové hry	1	–	–	1
Mistrovství světa CISM	1	1	1	3
Světová univerziáda	–	–	2	2
CELKEM	41	30	35	106

HISTORICKÁ TABULKA ZISKU MEDAILÍ

sportovců ASC DUKLA za roky 1993–2017

Rok	Zlato	Stříbro	Bronz	Celkem ¹
1993	11	18	16	45
1994	10	23	11	44
1995	15	11	14	40
1996	11	19	17	47
1997	14	18	20	52
1998	11	27	15	53
1999	22	19	24	65
2000	14	16	20	50
2001	22	12	22	56
2002	24	24	29	77
2003	32	27	32	91
2004	23	19	18	60
2005	24	23	21	68
2006	18	28	26	72
2007	29	18	28	75
2008	14	24	18	56
2009	23	33	31	87
2010	33	22	42	97
2011	25	31	24	80
2012	24	22	26	72
2013	33	27	37	97
2014	34	31	32	97
2015	37	32	31	100
2016	37	39	31	107
2017	41	30	35	106
Celkem	581	593	620	1 794

Světový pohár (celkově):

1. Tomáš Bábek (cyklistika dráha, keirin)
1. Jarmila Macháčová (cyklistika dráha, bodovací závod)
1. Ester Ledecká (snowboarding, paralelní slalomy celkem)
1. Eva Samková (snowboarding, snowboardcross)
1. Tomáš Svoboda (kvadriatlon)
1. Miloslav Kříž, Jiří Gečnuk, Hynek Tábor, Oldřich Šorf, Bonifác Hájek (parašutismus, přesnost přistání družstva)
1. Martin Fuksa (kanoistika, kánoe)

Diamantová liga (celkově):

1. Barbora Špotáková (atletika, hod oštěpem)
1. Jakub Vadlejch (atletika, hod oštěpem)

Světový juniorský rekord:

Kateřina Kolaříková – sportovní střelba, SM 50 m – 624,9

Český rekord:

Tomáš Staněk – atletika, vrh koulí – 22,01 m
 Pavel Maslák – atletika, 200 m – 20,46 s
 Pavel Maslák – atletika, 300 m – 31,80 s
 Kateřina Kolaříková – sportovní střelba, LM 60ran vleže – 628,3
 – 4:24,388 min.
 Pavel Kelemen, Tomáš Bábek, David Sojka – cyklistika dráha, sprint družstev – 43,498 s
 Sára Kaňková – cyklistika dráha, 200m letmý start – 11,209 s

Tituly mistra ČR:

162 (135 seniorských, 27 juniorských)

Web: www.duklasport.cz

Twitter: @ASCDukla

Instagram: ASC Dukla

Zajímavosti: www.facebook.com/AscDukla

¹ Jedná se o součet medailí z OH, MS, ME, MS do 23 let, ME do 23 let, MSJ, MEJ, Světových a Evropských her, světových univerziád a armádních soutěží.

VOZP

201

**Veselé Vánoce a pevné
zdraví v novém roce
vám přejí**

Ollie Roučková

Josef Dostál

Jiří Ježek

**patroni zdravotní prevence
Vojenské zdravotní pojišťovny
www.vozp.cz**

**Vánoční dárek pro všechny veslaře
a rychlostní kanoisty Dukly – 13. 12. byla
slavnostně otevřena zrekonstruovaná
loděnice Dukly Praha.**

